

2025/41

22.1.2025

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2025/41**z dnia 19 grudnia 2024 r.**

w sprawie środków dotyczących przywozu, wywozu i tranzytu broni palnej, istotnych komponentów oraz amunicji, wdrażające art. 10 Protokołu Narodów Zjednoczonych przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (protokół NZ w sprawie broni palnej)

(wersja przekształcona)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 33 i 207,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2012 ⁽²⁾ należy wprowadzić szereg zmian w celu ustanowienia wspólnych zasad przywozu, wywozu i tranzytu broni palnej, istotnych komponentów, amunicji, broni alarmowej i sygnałowej, broni palnej pozbawionej cech użytkowych, półfabrykatów broni palnej, półfabrykatów istotnych komponentów i tłumików dźwięku. Dla zachowania przejrzystości rozporządzenie to należy przekształcić.
- (2) Zgodnie z decyzją Rady 2001/748/WE ⁽³⁾ w dniu 16 stycznia 2002 r. Komisja podpisała w imieniu Unii Europejskiej Protokół Narodów Zjednoczonych przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniający Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej ⁽⁴⁾ (zwany dalej „protokołem NZ w sprawie broni palnej”).
- (3) Protokół NZ w sprawie broni palnej, którego celem jest promowanie, ułatwianie i wzmacnianie współpracy pomiędzy państwami-stronami, aby zapobiegać, zwalczać i eliminować nielegalne wytwarzanie broni palnej i nielegalny handel tą bronią, jej częściami i komponentami oraz amunicją, wszedł w życie w dniu 3 lipca 2005 r.
- (4) W celu wdrożenia protokołu NZ w sprawie broni palnej Unia przyjęła rozporządzenie (UE) nr 258/2012. Protokół NZ w sprawie broni palnej Unia ratyfikowała decyzją Rady 2014/164/UE ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 23 kwietnia 2024 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 16 grudnia 2024 r.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2012 z dnia 14 marca 2012 r. wdrażające art. 10 Protokołu Narodów Zjednoczonych przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i handlowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (protokół NZ w sprawie broni palnej), oraz ustanawiające zezwolenia na wywóz i środki dotyczące przywozu i tranzytu dla broni palnej, jej części i komponentów oraz amunicji (Dz.U. L 94 z 30.3.2012, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2001/748/WE z dnia 16 października 2001 r. dotycząca podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej Protokołu Narodów Zjednoczonych w sprawie nielegalnej produkcji i handlu bronią palną, jej częściami, elementami i amunicją, załączonego do Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (Dz.U. L 280 z 24.10.2001, s. 5).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 89 z 25.3.2014, s. 10.

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 2014/164/UE z dnia 11 lutego 2014 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (Dz.U. L 89 z 25.3.2014, s. 7).

- (5) Od państw-stron protokołu NZ w sprawie broni palnej wymaga się wprowadzenia lub dopracowania procedur administracyjnych lub systemów umożliwiających sprawowanie skutecznej kontroli nad wytwarzaniem, znakowaniem, przywozem i wywozem broni palnej.
- (6) Ani protokół NZ w sprawie broni palnej, ani niniejsze rozporządzenie nie mają zastosowania do transakcji pomiędzy państwami ani do transferów państwowych w przypadkach, w których takie stosowanie naruszałoby prawo państwa-strony do podejmowania działań w interesie bezpieczeństwa narodowego zgodnie z Kartą Narodów Zjednoczonych.
- (7) Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na stosowanie art. 346 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), który dotyczy podstawowych interesów bezpieczeństwa państw członkowskich związanych z produkcją broni, amunicji i materiałów wojennych oraz z handlem tymi produktami. Niemniej jednak zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej przepisu tego nie można interpretować w taki sposób, że państwom członkowskim przyznano prawo do ustanowienia wyjątków od przepisów TFUE poprzez samo tylko powołanie się na rzeczone interesy. W związku z tym państwo członkowskie, które powołuje się na art. 346 TFUE, powinno wykazać konieczność zastosowania wyjątku przewidzianego w tym przepisie w celu ochrony istotnych interesów swojego bezpieczeństwa. Pozostaje to bez wpływu na stosowanie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/43/WE ⁽⁶⁾.
- (8) Niniejsze rozporządzenie powinno być spójne z innymi stosownymi przepisami dotyczącymi stosowanych do celów wojskowych: broni palnej, istotnych komponentów, amunicji, broni alarmowej i sygnałowej, broni palnej pozbawionej cech użytkowych, półfabrykatów broni palnej, półfabrykatów istotnych komponentów i tłumików dźwięku; strategii bezpieczeństwa; nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką oraz wywozu technologii wojskowych, w tym również ze wspólnym stanowiskiem Rady 2008/944/WPZiB ⁽⁷⁾ i decyzją Rady (WPZiB) 2021/38 ⁽⁸⁾.
- (9) Niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do transakcji, których przedmiotem jest broń palna, istotne komponenty, amunicja, broń alarmowa i sygnałowa, broń palna pozbawiona cech użytkowych, półfabrykaty broni palnej, półfabrykaty istotnych komponentów i tłumiki dźwięku, które w bezpośrednich lub pośrednich ramach stosunków umownych lub w oparciu o certyfikaty użytkownika końcowego są przeznaczone dla sił zbrojnych, policji lub organów publicznych. Wyłączenie to powinno obejmować transakcje, których przedmiotem są takie towary na potrzeby ich rozwoju, testowania, produkcji, konserwacji lub prezentacji, z udziałem podmiotów prywatnych, jeżeli produkt końcowy jest przeznaczony wyłącznie dla sił zbrojnych, policji lub organów publicznych lub jest wyłącznie im dostarczany. Wyłączenie to nie powinno mieć zastosowania do towarów kategorii C wysyłanych do państw trzecich, takich jak broń palna, istotne komponenty, amunicja, broń alarmowa i sygnałowa, półfabrykaty broni palnej, półfabrykaty istotnych komponentów lub tłumiki dźwięku.
- (10) Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na stosowanie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/555 ⁽⁹⁾, która dotyczy transferów broni palnej do użytku cywilnego na terytorium Unii. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie wyłącznie do przywozu na obszar celny Unii oraz do tranzytu i wywozu z obszaru celnego Unii. W związku z tym broń palna, istotne komponenty, amunicja, broń alarmowa i sygnałowa oraz broń palna pozbawiona cech użytkowych dopuszczone do obrotu na obszarze celnym Unii podlegają wymogom dyrektywy (UE) 2021/555. Ponadto niniejsze rozporządzenie nie reguluje kwestii własności broni ani wydawania pozwoleń na broń osobom prywatnym, sprzedawcom lub pośrednikom. W dyrektywie (UE) 2021/555 ustanowiono przepisy dotyczące nabywania i posiadania broni, które obejmują pozwolenia dla osób prywatnych, sprzedawców i pośredników.
- (11) Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla unijnego systemu kontroli wywozu, pośrednictwa, pomocy technicznej, tranzytu i transferu produktów podwójnego zastosowania, ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/821 ⁽¹⁰⁾.

⁽⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/43/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie uproszczenia warunków transferów produktów związanych z obronnością we Wspólnocie (Dz.U. L 146 z 10.6.2009, s. 1).

⁽⁷⁾ Wspólne stanowisko Rady 2008/944/WPZiB z 8 grudnia 2008 r. określające wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego (Dz.U. L 335 z 13.12.2008, s. 99).

⁽⁸⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2021/38 z dnia 15 stycznia 2021 r. w sprawie ustanowienia wspólnego podejścia do elementów certyfikatów użytkownika końcowego w kontekście wywozu broni strzeleckiej i lekkiej oraz amunicji do tych rodzajów broni (Dz.U. L 14 z 18.1.2021, s. 4).

⁽⁹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/555 z dnia 24 marca 2021 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz.U. L 115 z 6.4.2021, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/821 z dnia 20 maja 2021 r. ustanawiające unijny system kontroli wywozu, pośrednictwa, pomocy technicznej, tranzytu i transferu produktów podwójnego zastosowania (Dz.U. L 206 z 11.6.2021, s. 1).

- (12) Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich wynikających ze środków ograniczających przyjętych na mocy decyzji lub wspólnego stanowiska Rady, ani wynikających z obowiązków nałożonych na mocy wspólnego stanowiska Rady 2003/468/WPZiB ⁽¹¹⁾.
- (13) Niniejsze rozporządzenie nie ogranicza w żaden sposób uprawnień przyznanych na mocy i w zastosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ⁽¹²⁾ ani rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 ⁽¹³⁾.
- (14) Ze względu na charakter towarów objętych niniejszym rozporządzeniem nie można stosować niektórych uproszczeń celnych, takich jak zgłoszenia ustne.
- (15) Jeżeli broń palna nie jest odpowiednio oznakowana zgodnie z art. 8 protokołu NZ w sprawie broni palnej, państwa członkowskie powinny być w stanie podjąć decyzję o zniszczeniu zatrzymanej broni palnej na koszt importera.
- (16) Broń palną, istotne komponenty i amunicję powinno się zgłaszać w celu dopuszczenia do obrotu tylko wtedy, gdy są one odpowiednio oznakowane zgodnie z dyrektywą (UE) 2021/555. W oczekiwaniu na to oznakowanie importerzy powinni objąć broń palną inną procedurą celną, np. składowania celnego, uszlachetniania czynnego lub wolnych obszarów celnych, w ramach której powinni oni spełnić wymóg oznakowania we własnych obiektach lub w innych zatwierdzonych obiektach, takich jak krajowe urzędy testujące i certyfikujące broń palną, zgodnie z przepisami unijnego prawa celnego. Osoby, których działalność obejmuje produkcję, handel, wymianę, wynajem, naprawę, modyfikacje lub przeróbki broni palnej, istotnych komponentów i amunicji, powinny mieć jednak możliwość znakowania broni palnej, istotnych komponentów i amunicji, zgodnie z art. 4 dyrektywy (UE) 2021/555, niezwłocznie po ich dopuszczeniu do obrotu, ponieważ dyrektywa ta pozwala na to i uniemożliwia wprowadzanie do obrotu towarów nieoznakowanych. Osoby te powinny jednak spełniać wymóg określony w art. 8 ust. 1 lit. b) protokołu NZ w sprawie broni palnej, który wskazuje na potrzebę dodania do broni palnej oznakowań importowych.
- (17) Broń palna pozbawiona cech użytkowych powinna być zgłaszana do dopuszczenia do obrotu lub odprawy czasowej w przypadku osób niebędących rezydentami, którym wydano zezwolenie na mocy niniejszego rozporządzenia, wyłącznie jeżeli towarzyszy jej odpowiednie świadectwo pozbawienia cech użytkowych i jest ona oznakowana zgodnie z art. 5 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2403 ⁽¹⁴⁾. Do czasu otrzymania takiego świadectwa lub prawidłowego oznakowania importerzy powinni objąć broń palną pozbawioną cech użytkowych inną procedurą celną, np. składowania celnego lub wolnych obszarów celnych, na mocy której powinni być w stanie zwrócić się do organów właściwych na podstawie art. 15 dyrektywy (UE) 2021/555 o weryfikację pozbawienia cech użytkowych i wydanie świadectwa zgodnie z art. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2403.
- (18) W przypadku wydawania zezwoleń na przywóz lub wywóz oraz w przypadku przywozu i wywozu broni alarmowej i sygnałowej, jedynie broń alarmowa i sygnałowa zgodna z normami dyrektywy wykonawczej Komisji (UE) 2019/69 ⁽¹⁵⁾ powinna być uznawana za broń alarmową i sygnałową, a nie broń palną. Urządzenia, które można łatwo przerobić na broń palną, powinny być zawsze klasyfikowane jako broń palna zgodnie z nomenklaturą celną i traktowane przez organy celne i właściwe organy jako broń palna. Aby uniknąć ryzyka zmiany zastosowania, należy zapewnić spójność praktyk krajowych organów celnych w zakresie klasyfikacji urządzeń zgłaszanych przy przywozie jako broń alarmowa i sygnałowa.
- (19) Do przywozu broni palnej, istotnych komponentów i amunicji na obszar celny Unii niezbędne powinno być zezwolenie na przywóz. Ze względu na wysokie ryzyko nielegalnego wytwarzania broni palnej z przywożonych produktów niewykończonych i nieoznakowanych, wyłącznie koncesjonowani sprzedawcy i pośrednicy powinni być uprawnieni do przywozu półfabrykatów broni palnej i półfabrykatów istotnych komponentów.

⁽¹¹⁾ Wspólne stanowisko Rady 2003/468/WPZiB z dnia 23 czerwca 2003 r. w sprawie kontroli pośrednictwa w handlu bronią (Dz. U. L 156 z 25.6.2003, s. 79).

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

⁽¹³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2403 z dnia 15 grudnia 2015 r. ustanawiające wspólne wytyczne dotyczące norm i technik pozbawiania broni cech użytkowych w celu zagwarantowania, że broń pozbawiona cech użytkowych trwale nie nadaje się do użytku (Dz.U. L 333 z 19.12.2015, s. 62).

⁽¹⁵⁾ Dyrektywa wykonawcza Komisji (UE) 2019/69 z dnia 16 stycznia 2019 r. ustanawiająca specyfikacje techniczne dotyczące broni alarmowej i sygnałowej zgodnie z dyrektywą Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz.U. L 15 z 17.1.2019, s. 22).

- (20) Weryfikacja informacji z rejestru karnego dotyczących osób występujących o zezwolenie na przywóz powinna być tak samo rygorystyczna, jak w przypadku wniosków o wydanie zezwolenia na wywóz, a państwa członkowskie powinny otrzymywać informacje z rejestru karnego na podstawie systemu ustanowionego decyzją ramową Rady 2009/315/WSiSW⁽¹⁶⁾. Właściwe organy powinny sprawdzać, czy broń palnej, która ma zostać przywieziona, nie zarejestrowano za pośrednictwem systemu informacyjnego Schengen (SIS) jako zagubionej, skradzionej lub w innych okolicznościach poszukiwanej w celu zajęcia. Artykuł 47 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1862⁽¹⁷⁾ ustanawia dostęp służb rejestrujących broń palną do systemu informacyjnego Schengen. Na potrzeby wdrażania niniejszego rozporządzenia organy celne należy uznać za służby rejestrujące broń palną.
- (21) Wpis w rejestrze karnym dotyczący czynu stanowiącego przestępstwo wymienione w art. 2 ust. 2 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW⁽¹⁸⁾ powinien stanowić podstawę do wydania zakazu przywozu broni palnej, istotnych komponentów i amunicji, broni alarmowej i sygnałowej, broni pozbawionej cech użytkowych, półfabrykatów broni palnej, półfabrykatów istotnych komponentów i tłumików dźwięku.
- (22) Osoby niemające siedziby na obszarze celnym Unii mogą uzyskać zezwolenie na czasowy przywóz i wywóz broni palnej, istotnych komponentów, amunicji, broni alarmowej i sygnałowej, broni palnej pozbawionej cech użytkowych lub tłumików dźwięku do celów wystaw, napraw, polowania, strzelectwa sportowego lub rekonstrukcji wydarzeń historycznych. Informacje o takiej broni palnej lub innych towarach zgłoszonych do odprawy czasowej muszą być jasne, tak aby umożliwić organom celnym i innym właściwym organom sprawne zamknięcie procedury i ograniczyć ryzyko nielegalnego pozostawiania takiej broni palnej lub innych towarów na obszarze celnym Unii.
- (23) Artykuł 10 protokołu NZ w sprawie broni palnej zezwala państwom-stronom na przyjęcie uproszczonych procedur w odniesieniu do czasowego przywozu i wywozu w możliwych do sprawdzenia, zgodnych z prawem celach. W związku z tym niniejsze rozporządzenie ułatwia wydawanie zezwoleń na wielokrotną wysyłkę, środki dotyczące tranzytu oraz czasowy przywóz i wywóz do celów wystaw, wycen, napraw, polowań, strzelectwa sportowego i rekonstrukcji historycznych.
- (24) Istnieje ryzyko zmiany zastosowania broni palnej, istotnych komponentów, amunicji, broni alarmowej i sygnałowej, broni palnej pozbawionej cech użytkowych, półfabrykatów broni palnej, półfabrykatów istotnych komponentów oraz tłumików dźwięku pochodzących z państwa trzeciego, wprowadzanych na obszar celnym Unii i przemieszczanych przez ten obszar, objętych procedurą tranzytu celnego oraz mających swoje miejsce przeznaczenia w państwie trzecim. W związku z tym taki tranzyt na obszarze celnym Unii powinien wymagać wyraźnego zezwolenia celnych organów i właściwych organów przed jego rozpoczęciem.
- (25) Osoby w Unii uprawnione do posiadania broni palnej powinny w szczególnych przypadkach być zwolnione z wymogu uzyskania zezwoleń na przywóz i wywóz w celu ograniczenia obciążenia administracyjnego. Jednakże ze względów bezpieczeństwa i w celu ułatwienia kontroli w takich przypadkach należy utrzymać identyfikowalność.
- (26) W celu zwiększenia pewności prawa i przewidywalności przemieszczeń, zgoda każdego państwa członkowskiego, którego dotyczy planowane przemieszczenie, powinna być uzyskiwana przed wydaniem przez państwo członkowskie zezwoleń na przywóz. Należy uzyskać podobną zgodę, jeżeli planowany punkt ponownego wprowadzenia towarów czasowo wywiezionych znajduje się na terytorium innego państwa członkowskiego.
- (27) Niniejsze rozporządzenie umożliwia państwom członkowskim przyjmowanie środków w dziedzinie przywozu, z zastrzeżeniem przyjmowania tych środków zgodnie z TFUE. Takie zakazy lub ograniczenia nie powinny stanowić środka arbitralnej dyskryminacji ani ukrytego ograniczenia w handlu. Jeśli w następstwie wyjątkowej zmiany na rynku państwo członkowskie uzna, że mogą być konieczne środki ochronne, należy powiadomić o tym Komisję. Niniejsze rozporządzenie powinno określać warunki, na jakich środki te powinny być zatwierdzane przez Komisję.

⁽¹⁶⁾ Decyzja ramowa Rady 2009/315/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie organizacji wymiany informacji pochodzących z rejestru karnego pomiędzy państwami członkowskimi oraz treści tych informacji (Dz.U. L 93 z 7.4.2009, s. 23).

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1862 z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie współpracy policyjnej i współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, zmiany i uchylenia decyzji Rady 2007/533/WSiSW oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1986/2006 i decyzji Komisji 2010/261/UE (Dz.U. L 312 z 7.12.2018, s. 56).

⁽¹⁸⁾ Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. L 190 z 18.7.2002, s. 1).

- (28) Należy doprecyzować, że osoba, która zamierza wywozić broń palną, istotne komponenty, amunicję, broń pozbawioną cech użytkowych, półfabrykaty broni palnej, półfabrykaty istotnych komponentów i tłumiki dźwięku, powinna posiadać zezwolenie na wywóz. Grono podmiotów kwalifikujących się do występowania o takie zezwolenie należy zawęzić do eksporterów, którym zezwolono na posiadanie tych towarów, ich sprzedaż lub pośrednictwo w obrocie tymi towarami zgodnie z dyrektywą (UE) 2021/555.
- (29) Osoby dokonujące wywozu tych towarów w ramach swojej działalności gospodarczej powinny mieć możliwość korzystania z zezwolenia na wywóz ważnego maksymalnie przez trzy lata, także w sytuacji, gdy jest ono objęte kilkoma kolejnymi krótkoterminowymi zezwoleniami na przywóz wydanymi przez państwa trzecie dokonujące przywozu. Należy wprowadzić dodatkowe generalne unijne zezwolenia, aby zmniejszyć obciążenie administracyjne upoważnionych przedsiębiorców w zakresie bezpieczeństwa i ochrony, z wyjątkiem przypadków dotyczących najbardziej niebezpiecznej broni palnej. Państwa członkowskie powinny również móc wprowadzać generalne krajowe zezwolenia na wywóz, jeżeli uznają to za konieczne.
- (30) Przed wydaniem zezwolenia na wywóz należy sprawdzić, czy państwo trzecie przywozu zezwoliło na odpowiadający temu wywozowi przywóz i czy żadne państwo trzecie tranzytu nie wyraziło sprzeciwu wobec tego konkretnego przemieszczenia. Aby zwiększyć pewność i przewidywalność prawa, w przypadku gdy państwo trzecie tranzytu nie zgłosi sprzeciwu odnośnie do tranzytu, należy uznać, że wydaje na niego zgodę. Decyzje państw członkowskich o wymaganiu wyraźnej zgody muszą być przejrzyste dla wszystkich przedsiębiorców. Dostarczenie właściwym organom odpowiednich dokumentów powinno być obowiązkiem eksportera.
- (31) Konieczne jest zharmonizowanie przepisów dotyczących dowodów przywozu w docelowym państwie trzecim. W związku z tym należy zobowiązać osoby dokonujące wywozu do przedstawienia właściwemu organowi, który wydał zezwolenie na wywóz, dowodu odbioru wysłanej dostawy broni palnej, istotnych komponentów, amunicji, broni alarmowej i sygnałowej, broni pozbawionej cech użytkowych, półfabrykatów broni palnej, półfabrykatów istotnych komponentów i tłumików dźwięku w państwie trzecim przywozu, w szczególności poprzez przedłożenie odpowiednich przywozowych dokumentów celnych.
- (32) Przy wydawaniu zezwoleń państwa członkowskie powinny przestrzegać obowiązków wynikających ze środków ograniczających nałożonych decyzjami przyjętymi przez Radę lub decyzją Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE), lub wiążącą rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ, w szczególności w zakresie embarga na dostawę broni. W zakresie, w jakim te zobowiązania międzynarodowe są wdrażane do prawa krajowego, należy wyjaśnić, że niniejsze rozporządzenie nie uniemożliwia stosowania tego prawa.
- (33) Przed wydaniem zezwolenia na wywóz należy sprawdzić, czy żadne inne państwo członkowskie nie odmówiło wcześniej wydania zgody na zasadniczo identyczną transakcję. W celu ułatwienia tego sprawdzenia państwa członkowskie powinny wymieniać informacje o odmowach. Oprócz elektronicznej wymiany informacji o odmowach państwa członkowskie powinny również sprawdzać istniejące odpowiednie bazy danych, takie jak baza danych dotycząca wywozu broni konwencjonalnej (COARM).
- (34) Należy zapewnić, aby warunki wydania zezwolenia były spełniane przez cały okres ważności zezwolenia, jak ma to miejsce w przypadku pozwoleń na posiadanie lub nabycie broni palnej w Unii na podstawie dyrektywy (UE) 2021/555.
- (35) Właściwe organy powinny informować organy celne o unieważnieniu, zawieszeniu, zmianie lub cofnięciu zezwolenia. Obowiązek udostępniania tych informacji powinien pozostawać bez uszczerbku dla wszelkich procedur odwoławczych mających zastosowanie na mocy prawa krajowego.
- (36) Aby uniknąć ryzyka zmiany zastosowania przy jednoczesnym ograniczeniu obciążeń administracyjnych, należy koniecznie badać podejrzone sytuacje, w przypadku których państwa członkowskie powinny zwracać się do organów docelowego państwa trzeciego o potwierdzenie odbioru. Jeśli z jakiegokolwiek powodu nie można uzyskać takiego potwierdzenia odbioru, informację tę należy zapisać w elektronicznym systemie wydawania zezwoleń, aby można było się do niej odnieść w przyszłości.
- (37) Należy wyjaśnić obowiązki właściwych organów w zakresie kontroli po wysyłce.
- (38) Na potrzeby niniejszego rozporządzenia, w celu zapewnienia identyfikowalności broni palnej, istotnych komponentów, amunicji, broni alarmowej i sygnałowej, broni palnej pozbawionej cech użytkowych, półfabrykatów broni palnej, półfabrykatów istotnych komponentów i tłumików dźwięku niezwykle ważne jest, aby właściwym organom przyznano dostęp do aplikacji sieci bezpiecznej wymiany informacji (SIENA) Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europolu). Dostęp ten powinien być ograniczony i proporcjonalny do celu

polegającego na wypełnieniu obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu. Państwa członkowskie, które stosują rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794 ⁽¹⁹⁾, powinny udzielić tego dostępu.

- (39) Aby umożliwić podejście oparte na analizie ryzyka w odniesieniu do broni palnej, istotnych komponentów, amunicji, broni alarmowej i sygnałowej, broni palnej pozbawionej cech użytkowych, półfabrykatów broni palnej, półfabrykatów istotnych komponentów i tłumików dźwięku, wymienionych w załączniku I, wprowadzanych na rynek Unii lub opuszczających go, oraz aby zapewnić, by kontrole były skuteczne i przeprowadzane zgodnie z wymogami niniejszego rozporządzenia, Komisja, właściwe organy i organy celne powinny ściśle ze sobą współpracować i wymieniać informacje.
- (40) Aby ułatwić śledzenie broni palnej i skutecznie zwalczać nielegalny handel bronią palną, istotnymi komponentami, amunicją, bronią alarmową i sygnałową, bronią palną pozbawioną cech użytkowych, półfabrykatami broni palnej, półfabrykatami istotnych komponentów i tłumikami dźwięku, konieczne jest usprawnienie wymiany informacji między państwami członkowskimi, w szczególności poprzez lepsze wykorzystanie istniejących kanałów komunikacji, a także za pośrednictwem Grupy Koordynacyjnej ds. Przywozu i Wywozu Broni Palnej i współpracy międzynarodowej.
- (41) Dane osobowe należy przetwarzać zgodnie z przepisami określonymi w rozporządzeniach Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 ⁽²⁰⁾ i (UE) 2018/1725 ⁽²¹⁾.
- (42) Należy zapewnić spójność przepisów dotyczących rejestracji broni obowiązujących w prawie Unii.
- (43) Dorobek prawny Schengen obejmuje w szczególności decyzję Komitetu Wykonawczego (SCH/Com-ex (99) 10) ⁽²²⁾, zgodnie z którą państwa członkowskie mają zgłaszać do dnia 31 lipca każdego roku krajowe dane za rok poprzedzający dotyczące nielegalnego handlu bronią palną, z wykorzystaniem wspólnego formularza służącego zestawianiu danych statystycznych. Ponadto w swoim zaleceniu z dnia 17 kwietnia 2018 r. w sprawie natychmiastowych kroków w celu poprawy środków dotyczących bezpieczeństwa wywozu, przywozu i tranzytu broni palnej, jej części i istotnych komponentów oraz amunicji Komisja zaleciła, aby państwa członkowskie gromadziły szczegółowe dane statystyczne za poprzedni rok dotyczące liczby zezwoleń, odmów, ilości i wartości wywozu i przywozu broni palnej, uporządkowane według miejsca pochodzenia lub przeznaczenia, oraz aby przedkładały te statystyki Komisji. Niniejsze rozporządzenie powinno umożliwić Komisji gromadzenie tych danych bezpośrednio z systemów elektronicznych utworzonych na potrzeby wdrożenia niniejszego rozporządzenia. Statystyki powinny być anonimizowane i zaprojektowane w taki sposób, aby nie można było – nawet pośrednio – uzyskiwać informacji na temat konkretnych sprzedawców.
- (44) Komisja powinna gromadzić dane państw członkowskich i publikować je w sprawozdaniu rocznym do dnia 31 października każdego roku. Sprawozdanie to powinno być podawane do wiadomości publicznej i przekazywane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (45) Przed publikacją sprawozdania rocznego Komisja ma zasięgać opinii Grupy Koordynacyjnej ds. Przywozu i Wywozu Broni Palnej w celu sprawdzenia, czy do projektu sprawozdania nie dodano żadnych szczególnie chronionych informacji handlowych.
- (46) Należy ustanowić elektroniczny system wydawania zezwoleń w celu cyfryzacji procedur określonych w niniejszym rozporządzeniu. Ważne jest, aby osoba uprawniona do występowania o zezwolenie była zarejestrowana w tym systemie przed rozpoczęciem procedury składania wniosku. Ponieważ elektroniczny system wydawania zezwoleń stanowi techniczną podstawę wdrożenia niniejszego rozporządzenia, powinien on zostać w pełni uruchomiony jak najszybciej.

⁽¹⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), zastępujące i uchylające decyzje Rady 2009/371/WSiSW, 2009/934/WSiSW, 2009/935/WSiSW, 2009/936/WSiSW i 2009/968/WSiSW (Dz.U. L 135 z 24.5.2016, s. 53).

⁽²⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁽²¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

⁽²²⁾ Decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 28 kwietnia 1999 r. w sprawie nielegalnego handlu bronią palną (SCH/Com-ex (99) 10) (Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 469).

- (47) W przypadku gdy państwa członkowskie utrzymują swoje istniejące krajowe elektroniczne systemy wydawania zezwoleń, elektroniczny system wydawania zezwoleń ustanowiony niniejszym rozporządzeniem powinien mieć możliwość wzajemnego łączenia się z tymi krajowymi elektronicznymi systemami wydawania zezwoleń. Takie wzajemne połączenie powinno zapewnić przekazywanie informacji o zezwoleniach wydanych za pośrednictwem krajowych elektronicznych systemów wydawania zezwoleń do elektronicznego systemu wydawania zezwoleń.
- (48) Ogólne egzekwowanie niniejszego rozporządzenia powinno być ułatwione dzięki wzajemnemu połączeniu między elektronicznym systemem wydawania zezwoleń ustanowionym niniejszym rozporządzeniem a unijnym środowiskiem jednego okienka w dziedzinie cel ustanowionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2399⁽²³⁾. W tym celu i zgodnie z art. 5 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2022/2399 Komisja powinna zmienić część A załącznika do tego rozporządzenia. W przypadku gdy towary są czasowo przywożone lub wywożone przy użyciu karnetu ATA, określonego w dodatku I do załącznika A do Konwencji dotyczącej odprawy czasowej (konwencji stambulskiej)⁽²⁴⁾, właściwe organy powinny otrzymać informacje na temat użycia karnetu ATA. Chociaż informacje te nie mogą być wymieniane automatycznie, ponieważ cyfrowy karnet ATA nie jest stosowany przez wszystkie umawiające się strony, należy zbadać możliwości dodatkowej automatyzacji w oparciu o potencjalną interoperacyjność z elektronicznym systemem zarządzania karnetami ATA, czyli z systemem e-ATA.
- (49) W celu zapewnienia właściwego stosowania niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie powinny zastosować środki przyznające właściwym organom odpowiednie uprawnienia.
- (50) Aby zachować zgodność z postanowieniami protokołu NZ w sprawie broni palnej, konieczne jest również uznanie nielegalnego wytwarzania broni palnej, jej części i istotnych komponentów oraz amunicji, a także nielegalnego handlu nimi za przestępstwo, jak również konieczne jest wprowadzenie środków umożliwiających konfiskatę towarów nielegalnie wytworzonych lub będących przedmiotem nielegalnego handlu.
- (51) Państwa członkowskie powinny ustanowić przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia i powinny podjąć wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonywania. Sankcje te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.
- (52) System ochrony sygnalistów wprowadzony dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937⁽²⁵⁾ powinien mieć również zastosowanie do osób zgłaszających naruszenia przepisów związanych z przywozem i wywozem broni palnej.
- (53) W celu ustanowienia generalnego unijnego zezwolenia na przywóz oraz generalnego unijnego zezwolenia na wywóz dla upoważnionych przedsiębiorców w zakresie bezpieczeństwa i ochrony poprzez określenie formatu, zakresu stosowania i zakresu geograficznego takich zezwoleń, ustalenia, w której części karnetu ATA należy zawrzeć odniesienie do takiego zezwolenia, prowadzenia wykazu broni palnej, istotnych komponentów, amunicji oraz broni alarmowej i sygnałowej, dla których wymagane jest zezwolenie na mocy niniejszego rozporządzenia, a także dostosowania załącznika I do niniejszego rozporządzenia do załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87⁽²⁶⁾ i do załącznika I do dyrektywy (UE) 2021/555, jak również dostosowania załączników II, III i IV do niniejszego rozporządzenia do cyfryzacji i do zmian w procedurach celnych, należy powierzyć Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽²⁷⁾. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowywaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (54) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽²⁸⁾.

⁽²³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2399 z dnia 23 listopada 2022 r. ustanawiające unijne środowisko jednego okienka w dziedzinie cel oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 952/2013 (Dz.U. L 317 z 9.12.2022, s. 1).

⁽²⁴⁾ Dz.U. L 130 z 27.5.1993, s. 4.

⁽²⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 z dnia 23 października 2019 r. w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa Unii (Dz.U. L 305 z 26.11.2019, s. 17).

⁽²⁶⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

⁽²⁷⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (55) Komisja oraz państwa członkowskie powinny się wzajemnie informować o środkach przyjętych na mocy niniejszego rozporządzenia i przekazywać sobie inne stosowne informacje, którymi dysponują w związku z niniejszym rozporządzeniem.
- (56) W celu zapewnienia jednolitych warunków wdrażania właściwości technicznych półfabrykatów broni palnej, półfabrykatów istotnych komponentów i tłumików dźwięku należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.
- (57) W przypadku krajowych ograniczeń ilościowych zezwolenia wydawane przez Komisję dotyczą jedynie terytorium określonego państwa członkowskiego. W związku z tym, biorąc pod uwagę ograniczony zakres geograficzny ograniczenia, a także art. 2 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 182/2011, uzasadnione jest wydawanie tych zezwoleń przez Komisję w drodze aktów wykonawczych zgodnie z procedurą doradczą określoną w art. 4 tego rozporządzenia.
- (58) Niniejsze rozporządzenie nie powinno uniemożliwiać państwom członkowskim stosowania ich konstytucyjnych przepisów dotyczących publicznego dostępu do dokumentów urzędowych, z uwzględnieniem rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁹⁾.
- (59) Zgodnie z zasadą proporcjonalności, konieczne i stosowne jest przyjęcie przepisów dotyczących zezwoleń na przywóz, wywóz i tranzyt broni palnej do użytku cywilnego, aby osiągnąć podstawowy cel jakim jest poprawa identyfikowalności, a tym samym bezpieczeństwa handlu bronią palną, bez nadmiernego utrudniania tego handlu. Niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia założonych celów, zgodnie z art. 5 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej,

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT, DEFINICJE I ZAKRES STOSOWANIA

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie określa zasady dotyczące zezwoleń na przywóz i wywóz oraz środków dotyczących przywozu, wywozu i tranzytu w odniesieniu do towarów umieszczonych w wykazie, w celu wdrożenia art. 10 Protokołu Narodów Zjednoczonych przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (zwanego dalej „protokołem NZ w sprawie broni palnej”).

Artykuł 2

Definicje

1. Na potrzeby niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:
 - 1) „towary umieszczone w wykazie” oznaczają broń palną, istotne komponenty, amunicję, broń alarmową i sygnałową, broń palną pozbawioną cech użytkowych, półfabrykaty broni palnej, półfabrykaty istotnych komponentów oraz tłumiki dźwięku wymienione w załączniku I;
 - 2) „broń palna” oznacza broń palną zdefiniowaną w art. 1 ust. 1 pkt 1 dyrektywy (UE) 2021/555;
 - 3) „tłumik dźwięku” oznacza urządzenie zaprojektowane lub przystosowane do tłumienia dźwięku spowodowanego wystrzałem broni palnej;
 - 4) „istotny komponent” oznacza istotny komponent zdefiniowany w art. 1 ust. 1 pkt 2 dyrektywy (UE) 2021/555;

⁽²⁹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

- 5) „półfabrykaty broni palnej” oznaczają broń palną, która nie jest gotowa do bezpośredniego użycia, ma kształt lub zarys zbliżony do odpowiedniej gotowej broni palnej i, poza wyjątkowymi przypadkami, może zostać użyta wyłącznie do wykonania tej gotowej broni palnej;
- 6) „półfabrykaty istotnych komponentów” oznaczają istotne komponenty, które nie są gotowe do bezpośredniego użycia, mają kształt lub zarys zbliżony do odpowiednich gotowych istotnych komponentów i, poza wyjątkowymi przypadkami, mogą zostać użyte wyłącznie do wykonania tych gotowych istotnych komponentów;
- 7) „amunicja” oznacza amunicję zdefiniowaną w art. 1 ust. 1 pkt 3 dyrektywy (UE) 2021/555;
- 8) „broń palna pozbawiona cech użytkowych” oznacza broń palną pozbawioną cech użytkowych zdefiniowaną w art. 1 ust. 1 pkt 6 dyrektywy (UE) 2021/555;
- 9) „broń alarmowa i sygnałowa” oznacza broń alarmową i sygnałową zdefiniowaną w art. 1 ust. 1 pkt 4 dyrektywy (UE) 2021/555;
- 10) „osoba” oznacza osobę fizyczną, osobę prawną lub – o ile obowiązujące przepisy przewidują taką możliwość – jednostkę zrzeszającą osoby, która posiada zdolność do czynności prawnych, lecz nie posiada osobowości prawnej;
- 11) „obszar celny Unii” oznacza obszar celny określony w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;
- 12) „towary unijne” oznaczają towary unijne zdefiniowane w art. 5 pkt 23 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;
- 13) „towary nieunijne” oznaczają towary nieunijne zdefiniowane w art. 5 pkt 24 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;
- 14) „organy celne” oznaczają organy celne zdefiniowane w art. 5 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;
- 15) „przepisy prawa celnego” oznaczają przepisy prawa celnego zdefiniowane w art. 5 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;
- 16) „formalności celne” oznaczają formalności celne zdefiniowane w art. 5 pkt 8 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;
- 17) „kontrole celne” oznaczają kontrole celne zdefiniowane w art. 5 pkt 3 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;
- 18) „zgłoszenie celne” oznacza zgłoszenie celne zdefiniowane w art. 5 pkt 12 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;
- 19) „wprowadzenie” oznacza fizyczne wprowadzenie towarów nieunijnych na obszar celny Unii;
- 20) „przywóz” oznacza wprowadzenie towarów na obszar celny Unii i objęcie ich procedurą dopuszczenia do obrotu zgodnie z art. 201 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 lub objęcie ich procedurą specjalną zgodnie z art. 210 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;
- 21) „importer” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która składa zgłoszenie celne dotyczące przywozu we własnym imieniu lub osobę fizyczną lub prawną, na rzecz której dokonywane jest zgłoszenie, lub, w przypadku tranzytu, osobę uprawnioną do korzystania z procedury;
- 22) „wywóz” oznacza procedurę wywozu w rozumieniu art. 269 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, w tym sytuacje określone w art. 269 ust. 2 lit. a), b) i c) rozporządzenia (UE) nr 952/2013;
- 23) „powrotny wywóz” oznacza powrotny wywóz w rozumieniu art. 270, 271 i 274 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;
- 24) „wyprowadzenie” oznacza fizyczne opuszczenie przez towary obszaru celnego Unii;
- 25) „eksporter” oznacza:
 - a) osobę fizyczną lub prawną mającą siedzibę na obszarze celnym Unii, która dokonuje zgłoszenia celnego dotyczącego wywozu lub w której imieniu dokonywane jest takie zgłoszenie i którą, w chwili przyjęcia zgłoszenia, wiąże umowa z odbiorcą w państwie trzecim oraz która jest uprawniona do decydowania o wysłaniu towarów umieszczonych w wykazie poza obszar celny Unii; jeżeli nie została zawarta umowa eksportowa lub jeżeli osoba uprawniona z umowy nie działa we własnym imieniu, „eksporter” oznacza osobę uprawnioną do decydowania o wysłaniu towarów umieszczonych w wykazie poza obszar celny Unii;

b) osobę fizyczną lub prawną, która dokonuje zgłoszenia celnego dotyczącego powrotnego wywozu, wywozowej deklaracji skróconej lub powiadomienia o powrotnym wywozie lub w której imieniu dokonywane jest takie zgłoszenie, deklaracja lub powiadomienie i którą, w chwili przyjęcia takiego zgłoszenia, deklaracji lub powiadomienia o powrotnym wywozie wiąże umowa z odbiorcą w państwie trzecim oraz która jest uprawniona do decydowania o wysłaniu towarów umieszczonych w wykazie poza obszar celny Unii; jeżeli nie została zawarta umowa eksportowa lub jeżeli osoba uprawniona z umowy nie działa we własnym imieniu, „eksporter” oznacza osobę uprawnioną do decydowania o wysłaniu towarów umieszczonych w wykazie poza obszar celny Unii; lub

c) w przypadku gdy ani lit. a), ani lit. b) nie mają zastosowania – osobę fizyczną podróżującą z towarami umieszczonymi w wykazie na zasadzie przewożonych przez siebie rzeczy osobistych;

26) „zgłaszający” oznacza zgłaszającego zdefiniowanego w art. 5 pkt 15 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;

27) „sprzedawca” oznacza sprzedawcę zdefiniowanego w art. 1 ust. 1 pkt 9 dyrektywy (UE) 2021/555;

28) „pośrednik” oznacza pośrednika zdefiniowanego w art. 1 ust. 1 pkt 10 dyrektywy (UE) 2021/555;

29) „wystawa” oznacza targi branżowe lub podobną imprezę opisaną w art. 90 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1186/2009 ⁽³⁰⁾, nieobejmujące sprzedaży towarów umieszczonych w wykazie z i do państw trzecich;

30) „wywóz czasowy” oznacza wywóz towarów umieszczonych w wykazie z obszaru celnego Unii z zamiarem powrotnego przywozu tych towarów na obszar celny Unii;

31) „uszlachetnianie czynne” oznacza uszlachetnianie czynne w rozumieniu art. 256 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;

32) „tranzyt” oznacza procedury tranzytu w rozumieniu tytułu VII rozdział 2 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;

33) „odprawa czasowa” oznacza odprawę czasową w rozumieniu art. 250 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;

34) „przeładunek” oznacza przemieszczenie obejmujące fizyczną operację rozładunku towarów umieszczonych w wykazie ze środka transportu na inny środek transportu;

35) „nielegalny handel” oznacza przywóz, wywóz, sprzedaż, dostawę, przemieszczanie lub transfer towarów umieszczonych w wykazie na, z lub przez terytorium jednego z państw członkowskich do lub z terytorium państwa trzeciego, jeżeli zachodzi którakolwiek z poniższych okoliczności:

a) dane państwo członkowskie nie wydało zezwolenia na taką operację zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;

b) towary umieszczone w wykazie nie są oznakowane zgodnie z przepisami dotyczącymi znakowania, o których mowa w art. 6 ust. 1; lub

c) towary umieszczone w wykazie są zgłaszane do dopuszczenia do obrotu bez oznakowania wymaganego zgodnie z przepisami dotyczącymi znakowania, o których mowa w art. 6 ust. 2, chyba że są zwolnione zgodnie z ust. 2 lub 3 tego artykułu;

36) „właściwy organ” oznacza organy krajowe przewidziane w art. 40 ust. 2;

37) „elektroniczny system wydawania zezwoleń” oznacza system, o którym mowa w art. 34.

2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w sprawie szczegółowych przepisów dotyczących właściwości technicznych tłumików dźwięku, półfabrykatów broni palnej i półfabrykatów istotnych komponentów w rozumieniu ust. 1 pkt 3, 5 i 6 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 43 ust. 3.

Artykuł 3

Zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do:

⁽³⁰⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1186/2009 z dnia 16 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz. U. L 324 z 10.12.2009, s. 23).

- a) transakcji pomiędzy państwami ani transferów międzypaństwowych;
- b) towarów umieszczonych w wykazie należących do kategorii A, pod warunkiem że są one ujęte we wspólnym wykazie uzbrojenia Unii Europejskiej ⁽³¹⁾, wywożonych lub powrotnie wywożonych z obszaru celnego Unii, chyba że zostały czasowo wywiezione lub powrotnie wywiezione zgodnie z art. 22 niniejszego rozporządzenia;
- c) towarów umieszczonych w wykazie należących do kategorii B, pod warunkiem że są one ujęte we wspólnym wykazie uzbrojenia Unii Europejskiej, wywożonych lub powrotnie wywożonych z terytorium Unii i przeznaczonych dla sił zbrojnych, policji lub organów publicznych;
- d) towarów umieszczonych w wykazie należących do kategorii A, B i C, przeznaczonych dla sił zbrojnych, policji lub organów publicznych państw członkowskich;
- e) zabytkowej broni palnej, zgodnie z definicjami zawartymi w prawodawstwie krajowym, o ile zabytkowa broń palna nie obejmuje broni wytworzonej po 1899 r.

Artykuł 4

Odstępstwa od unijnych formalności celnych

- 1. Towary umieszczone w wykazie nie mogą:
 - a) być objęte procedurą celną w formie zgłoszenia uproszczonego ustanowionego na mocy art. 166 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;
 - b) podlegać wpisowi do rejestru zgłaszającego zgodnie z art. 182 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;
 - c) być objęte samoobsługą celną zgodnie z art. 185 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;
 - d) być zgłaszane poprzez dokonanie zgłoszenia celnego zawierającego specjalny zestaw danych, o którym mowa w art. 143a rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446;
 - e) być zgłaszane poprzez złożenie zgłoszenia celnego zawierającego ograniczony zestaw danych, o którym mowa w art. 144 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446; ani
 - f) być zgłaszane poprzez złożenie zgłoszenia ustnego ani za pomocą żadnej innej czynności, o której mowa w art. 135–141 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.
- 2. W odniesieniu do jednokrotnych zezwoleń na stosowanie procedur uproszczonych wciąż ważnych zgodnie z art. 345 ust. 4 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 ⁽³²⁾ ust. 1 lit. a) i b) niniejszego artykułu nie mają zastosowania do towarów umieszczonych w wykazie.

ROZDZIAŁ II

WYMOGI DOTYCZĄCE WPROWADZANIA I PRZYWOZU

Artykuł 5

Zadania importerów

- 1. Importerzy:
 - a) zapewniają, aby towary umieszczone w wykazie przeznaczone do przywozu były zgodne z:
 - (i) przepisami dotyczącymi znakowania określonymi w art. 6;

⁽³¹⁾ Wspólny wykaz uzbrojenia Unii Europejskiej przyjęty przez Radę w dniu 19 lutego 2024 r. (sprzęt objęty wspólnym stanowiskiem Rady 2008/944/WPZiB określającym wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego) (uaktualnia i zastępuje wspólny wykaz uzbrojenia Unii Europejskiej przyjęty przez Radę w dniu 20 lutego 2023 r.) (WPZiB) (Dz.U. C, C/2024/1945, 1.3.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/1945/oj>).

⁽³²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

- (ii) przepisami dotyczącymi pozbawienia cech użytkowych określonymi w art. 7, w stosownych przypadkach; oraz
 - (iii) przepisami dotyczącymi braku możliwości przerobienia określonymi w art. 8, w stosownych przypadkach;
 - b) przechowują wszystkie dokumenty zgodnie z przepisami, o których mowa w lit. a) niniejszego ustępu, oraz odpowiednią dokumentację w myśl art. 9, 11 i 12 niniejszego rozporządzenia do wglądu dla właściwego organu, przez okres, o którym mowa w art. 51 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;
 - c) na żądanie właściwego organu przedstawiają temu organowi zezwolenie na wywóz wydane przez państwo trzecie wywozu lub, w stosownych przypadkach, zwolnienie z wymogu uzyskania tego zezwolenia;
 - d) jeżeli mają powody, by sądzić, że towary umieszczone w wykazie mogą nie być zgodne z niniejszym rozporządzeniem, dyrektywą (UE) 2021/555 lub z aktami prawnymi opartymi na tych aktach, niezwłocznie informują o tym właściwy organ; oraz
 - e) współpracują z właściwym organem, w tym, na żądanie, upewniają się, że podjęto natychmiastowe niezbędne działania naprawcze w celu usunięcia wszelkich przypadków niezgodności z wymogami określonymi w aktach, o których mowa w lit. d).
2. Obowiązki określone w ust. 1 niniejszego artykułu nie mają wpływu na obowiązki importerów wynikające z dyrektywy (UE) 2021/555 lub z opartych na niej aktów prawnych.

Artykuł 6

Znakowanie przy przywozie

1. Broń palna bez oznakowania zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. a) protokołu NZ w sprawie broni palnej nie może być przywożona na obszar celny Unii ani powrotnie wywożona.
2. Towary umieszczone w wykazie mogą zostać zgłoszone do dopuszczenia do obrotu wyłącznie w przypadku, gdy spełniają wymogi dotyczące oznakowania określone w art. 4 dyrektywy (UE) 2021/555 i art. 8 ust. 1 lit. b) protokołu NZ w sprawie broni palnej, z wyjątkiem takich towarów przywożonych przez sprzedawców, którym zezwala się na spełnienie tych wymogów niezwłocznie po dopuszczeniu do obrotu.
3. Ust. 1 i 2 niniejszego artykułu nie mają zastosowania do towarów umieszczonych w wykazie, które mają szczególne znaczenie historyczne, zgodnie z art. 4 ust. 2 akapit drugi dyrektywy (UE) 2021/555.

Artykuł 7

Broń palna pozbawiona cech użytkowych

1. Urządzenia zgłoszone jako broń palna pozbawiona cech użytkowych zgłasza się do dopuszczenia do obrotu lub odprawy czasowej zgodnie z art. 10 niniejszego rozporządzenia wyłącznie w przypadku, gdy towarzyszy im odpowiednie świadectwo pozbawienia cech użytkowych i są one oznakowane zgodnie z art. 15 dyrektywy (UE) 2021/555.
2. Importer dostarcza właściwemu organowi kopię świadectwa pozbawienia cech użytkowych za pośrednictwem elektronicznego systemu wydawania zezwoleń.

Artykuł 8

Broń alarmowa i sygnałowa

1. Właściwy organ wydaje zezwolenie na przywóz broni alarmowej i sygnałowej jedynie w przypadku, gdy dane urządzenie spełnia specyfikacje techniczne, o których mowa w art. 14 ust. 2 dyrektywy (UE) 2021/555, lub jest modelem sklasyfikowanym jako niemożliwa do przerobienia broń alarmowa i sygnałowa w akcie wykonawczym, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Komisja, w drodze aktu wykonawczego, ustanawia otwarty wykaz modeli niemożliwej do przerobienia broni alarmowej i sygnałowej, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz otwarty wykaz urządzeń, które zostały uznane za broń alarmową i sygnałową, ale o których wiadomo, że można je przerobić. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 43 ust. 3.

Artykuł 9

Zezwolenie na przywóz

1. Niezależnie od art. 11 i 12 do wprowadzenia towarów nieunijnych wymienionych w załączniku I na obszar celny Unii niezbędne jest zezwolenie na przywóz. Zezwolenie na przywóz wydaje właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia.

2. Zezwolenie na przywóz zawiera informacje wymienione w załączniku II i jest wydawane za pośrednictwem elektronicznego systemu wydawania zezwoleń w jednej z następujących form:

- a) jednokrotne zezwolenie na jedną wysyłkę co najmniej jednego towaru umieszczonego w wykazie, ważne przez okres do roku;
- b) zezwolenie wielokrotne na wielokrotne wysyłanie co najmniej jednego towaru umieszczonego w wykazie, ważne przez okres do trzech lat;
- c) generalne unijne zezwolenie dotyczące towarów umieszczonych w wykazie należących do kategorii B lub C, dostępne dla upoważnionych przedsiębiorców w zakresie bezpieczeństwa i ochrony na podstawie art. 38 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 952/2013, ważne w odniesieniu do przywozu z określonych państw pochodzenia.

3. Osoba fizyczna lub prawna upoważniona, zgodnie z dyrektywą (UE) 2021/555, do wytwarzania, nabywania lub posiadania towarów umieszczonych w wykazie, z wyjątkiem półfabrykatów broni palnej i półfabrykatów istotnych komponentów, lub też handlu nimi, jest uprawniona do występowania o zezwolenie na przywóz.

4. Do występowania o zezwolenie na przywóz półfabrykatów broni palnej i półfabrykatów istotnych komponentów uprawnieni są jedynie sprzedawcy i pośrednicy.

5. W przypadku gdy dana osoba fizyczna lub prawna nie jest uprawniona do występowania o zezwolenie na przywóz zgodnie z ust. 3 lub ust. 4, właściwy organ nie przyjmuje wniosku od tej osoby.

Artykuł 10

Procedura wydawania zezwolenia na przywóz

1. Właściwy organ rozpatruje wnioski o wydanie zezwolenia na przywóz w terminie nieprzekraczającym 90 dni roboczych od daty dostarczenia mu wszystkich wymaganych informacji. Z należycie uzasadnionych powodów i w przypadku wniosków dotyczących towarów umieszczonych w wykazie należących do kategorii A termin ten może zostać przedłużony do 110 dni roboczych.

2. Właściwy organ odmawia wydania zezwolenia na przywóz, jeżeli:

- a) wnioskodawca jest osobą fizyczną i był wcześniej karany za czyn stanowiący przestępstwo wymienione w art. 2 ust. 2 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW lub za inny czyn stanowiący przestępstwo zagrożone maksymalną karą o wymiarze co najmniej czterech lat pozbawienia wolności;
- b) wnioskodawca jest osobą prawną, a jedna z następujących osób powiązanych z tą osobą prawną była wcześniej karana za czyn stanowiący przestępstwo, o którym mowa w lit. a):
 - (i) wnioskodawca; lub
 - (ii) osoby kierujące wnioskodawcą lub sprawujące kontrolę nad jego kierownictwem;
- c) broń palną, która ma zostać przywieziona, zgłoszono w odpowiednich unijnych, krajowych lub międzynarodowych bazach danych jako zagubioną, skradzioną, stanowiącą przedmiot dochodzenia lub w innych okolicznościach poszukiwaną w celu zajęcia;

- d) istnieją wyraźne przesłanki wskazujące na to, że jedna z osób uczestniczących w transakcji stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa lub zagrożenie dla bezpieczeństwa publicznego lub że osoby, o których mowa w lit. a) lub b) niniejszego ustępu, nie są w stanie wypełnić obowiązków nałożonych na nie na mocy dyrektywy (UE) 2021/555, niniejszego rozporządzenia lub ewentualnych zezwoleń wydanych w odniesieniu do ich broni palnej.
3. Podejmując decyzję o wydaniu zezwolenia na przywóz, właściwy organ bierze pod uwagę wszystkie odpowiednie względy, w tym względy krajowej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa. Artykuł 24 stosuje się odpowiednio.
4. Na potrzeby ust. 2 niniejszego artykułu państwa członkowskie uzyskują za pośrednictwem systemu ustanowionego decyzją ramową 2009/315/WSiSW informacje o uprzednich wyrokach skazujących wydanych wobec wnioskodawcy w innych państwach członkowskich.
5. Na potrzeby ust. 2 lit. c) państwa członkowskie sprawdzają, czy dana broń palna nie figuruje w Systemie Informacyjnym Schengen.
6. Właściwy organ unieważnia, zawiesza, zmienia lub cofa zezwolenie na przywóz, jeżeli warunki jego wydania nie zostały lub przestają być spełnione. W przypadku gdy właściwy organ podejmuje te decyzje, informuje o nich niezwłocznie organy celne za pośrednictwem elektronicznego systemu wydawania zezwoleń.
7. W przypadku gdy właściwy organ odmówił wydania zezwolenia na przywóz, jego ostateczna decyzja wraz z uzasadnieniem zostaje zarejestrowana w elektronicznym systemie wydawania zezwoleń.
8. Właściwy organ monitoruje spełnianie warunków zezwoleń na przywóz w oparciu o zarządzanie ryzykiem. Spełnianie warunków zezwoleń na przywóz wydanych na okres dłuższy niż dwa lata jest monitorowane po dwóch latach.

Artykuł 11

Zezwolenie na przywóz w odniesieniu do towarów nieunijnych czasowo wprowadzanych na obszar celny Unii

1. Towary nieunijne wymienione w załączniku I mogą być czasowo wprowadzane na obszar celny Unii, jeżeli wydano w odniesieniu do nich jednokrotne zezwolenie na przywóz, o które wystąpił importer niemający siedziby na obszarze celnym Unii.
2. Importerom niemającym siedziby na obszarze celnym Unii można wydać jednokrotne zezwolenie na przywóz towarów umieszczonych w wykazie wyłącznie w następujących sytuacjach:
- a) odprawy czasowej do celów wyceny lub wystawy lub uszlachetniania czynnego w ramach naprawy, pod warunkiem że towary umieszczone w wykazie pozostają własnością osoby mającej siedzibę poza obszarem celnym Unii i że są wywożone powrotnie do tej osoby;
- b) odprawy czasowej dokonywanej przez myśliwych, uczestników rekonstrukcji historycznych lub strzelców sportowych na zasadzie przewożonych przez nich rzeczy osobistych, pod warunkiem że przedstawia właściwemu organowi:
- (i) powody podróży, w szczególności poprzez przedstawienie zaproszenia lub innego dowodu uczestnictwa w polowaniu, rekonstrukcji historycznej lub imprezie z dziedziny strzelectwa sportowego na obszarze celnym Unii;
- (ii) opis towarów umieszczonych w wykazie, które mają zostać wprowadzone na obszar celny Unii, oraz uzasadnienie rodzaju i ilości tych towarów, które muszą odpowiadać celom odprawy czasowej; ilość amunicji ograniczona jest do 800 naboji dla myśliwych i 1 200 naboji dla strzelców sportowych;
- (iii) informacje na temat planowanego miejsca i daty wyprowadzenia tych towarów;
- c) towary nieunijne wprowadzane na obszar celny Unii i przemieszczane przez ten obszar, objęte procedurą tranzytu celnego, mające miejsce przeznaczenia w państwie trzecim.

Zezwolenia, o których mowa w lit. a) i b) akapitu pierwszego, wydaje właściwy organ państwa członkowskiego, w którym odbywa się wycena, wystawa, naprawa lub impreza z dziedziny strzelectwa sportowego, polowanie lub rekonstrukcja historyczna. W przypadku gdy wycena, wystawa, naprawa lub impreza z dziedziny strzelectwa sportowego, polowanie lub

rekonstrukcja historyczna odbywa się w więcej niż jednym państwie członkowskim, zezwolenie wydaje właściwy organ państwa członkowskiego, w którym odbywa się pierwsza wycena, wystawa, naprawa lub impreza z dziedziny strzelectwa sportowego, polowanie lub rekonstrukcja historyczna.

Zezwolenie, o którym mowa w lit. c) akapitu pierwszego, wydaje właściwy organ państwa członkowskiego, w którym towary są wprowadzane na obszar celny Unii.

3. Wniosek o wydanie zezwolenia na przywóz, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- a) dowód lub oświadczenie potwierdzające, że wnioskodawca nie był wcześniej karany za czyn stanowiący przestępstwo wymienione w art. 2 ust. 2 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW lub za jakikolwiek inny czyn stanowiący przestępstwo zagrożone maksymalną karą o wymiarze co najmniej czterech lat pozbawienia wolności;
- b) wskazanie jednego z trzech celów wymienionych w ust. 2;
- c) datę i niepowtarzalny numer referencyjny zezwolenia na bycie właścicielem lub posiadanie broni palnej lub równoważnego dokumentu oraz zezwolenia na wywóz z państwa trzeciego lub, w stosownych przypadkach, dowód zwolnienia z wymogu uzyskania takiego zezwolenia; oraz
- d) dane broni palnej obejmujące nazwę producenta lub markę, państwo lub miejsce wytworzenia, numer seryjny oraz model, o ile to możliwe.

4. Do wydania zezwolenia na przywóz, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, stosuje się art. 10 ust. 1, 2, 3, 5, 6 i 7.

5. Niezależnie od ust. 2 państwa członkowskie mogą wydać generalne krajowe zezwolenie na przywóz bezpośrednio zezwalające na czasowy przywóz towarów umieszczonych w wykazie należących do kategorii C na swoje terytorium do celów, o których mowa w ust. 2 lit. b), w szczególnych przypadkach, gdy myśliwi, uczestnicy rekonstrukcji historycznych lub strzelcy sportowi zostali zaproszeni do udziału w imprezie odbywającej się na terenie organizatora. Importerzy wypełniają obowiązki określone w niniejszym rozporządzeniu, z wyjątkiem obowiązków związanych z wnioskiem o jednokrotne zezwolenie na przywóz, oraz przestrzegają warunków określonych w generalnym krajowym zezwoleniu na przywóz.

6. Komisja w drodze aktu wykonawczego określa minimalne wymogi dotyczące warunków, które mają być zawarte w generalnych krajowych zezwoleniach na przywóz. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 43 ust. 3.

Artykuł 12

Uproszczenie administracyjne

1. Osoba posiadająca europejską kartę broni palnej lub inne upoważnienie, zgodnie z dyrektywą (UE) 2021/555, do wytwarzania, nabywania, posiadania towarów umieszczonych w wykazie lub do handlu nimi, może przywozić towary umieszczone w wykazie na obszar celny Unii bez zezwolenia na przywóz zgodnie z art. 9 niniejszego rozporządzenia w przypadku:

- a) przywozu towarów umieszczonych w wykazie wcześniej czasowo wywiezionych zgodnie z art. 22 ust. 1 lit. a) i art. 23 ust. 1 lit. c), pod warunkiem że:
 - (i) numer referencyjny lub numer uproszczonego zezwolenia na wywóz wydane przez właściwy organ zgodnie z art. 22 ust. 2 lub art. 23 ust. 1 zostały przekazane za pośrednictwem elektronicznego systemu wydawania zezwoleń właściwemu organowi miejsca przeznaczenia najpóźniej 10 dni roboczych przed planowanym ponownym wprowadzeniem na obszar celny Unii;
 - (ii) przywożone towary były również towarami wywożonymi;
 - (iii) towary zostały przywiezione w ciągu 90 dni od wywozu;
 - (iv) planowany czas i miejsce wprowadzenia na obszar celny Unii zostały zgłoszone za pośrednictwem elektronicznego systemu wydawania zezwoleń właściwemu organowi miejsca przeznaczenia najpóźniej 10 dni roboczych przed planowanym ponownym wprowadzeniem na obszar celny Unii;
- b) przywozu towarów umieszczonych w wykazie, zawartych we wspólnym wykazie uzbrojenia Unii Europejskiej, jeżeli zostały one uprzednio czasowo wywiezione do celów wyceny, wystawy i naprawy, pod warunkiem że:

- (i) zezwolenie wydane na czasowy wywóz zgodnie ze wspólnym stanowiskiem 2008/944/WPZiB zostanie przekazane za pośrednictwem elektronicznego systemu wydawania zezwoleń właściwemu organowi najpóźniej 10 dni roboczych przed planowanym ponownym wprowadzeniem na obszar celny Unii;
 - (ii) przywożone towary były również towarami wywożonymi;
 - (iii) towary zostały przywiezione w ciągu 90 dni od wywozu;
 - (iv) planowany czas i miejsce wprowadzenia na obszar celny Unii zostały zgłoszone za pośrednictwem elektronicznego systemu wydawania zezwoleń właściwemu organowi najpóźniej 10 dni roboczych przed planowanym ponownym wprowadzeniem na obszar celny Unii;
- c) towarów unijnych ponownie wprowadzanych na obszar celny Unii, które zostały uprzednio objęte procedurą tranzytu celnego w celu przemieszczenia przez państwo lub terytorium znajdujące się poza obszarem celnym Unii i których miejsce przeznaczenia jest w Unii.
2. Osoba dokonująca przywozu towarów zgodnie z niniejszym artykułem musi być tą samą osobą, która dokonała wywozu towarów, i podaje w zgłoszeniu celnym numer referencyjny zgłoszenia celnego wykorzystanego do czasowego wyprowadzenia towarów poza obszar celny Unii oraz numer referencyjny lub numer uproszczonego zezwolenia na wywóz podany przez właściwy organ zgodnie z art. 22 ust. 2 lub art. 23 ust. 1.
3. Właściwy organ miejsca przeznaczenia odmawia wydania zezwolenia na przywóz i niezwłocznie rejestruje tę odmowę w elektronicznym systemie wydawania zezwoleń, jeżeli:
- a) wnioskodawca nie spełnia kryteriów uproszczenia administracyjnego określonych w niniejszym artykule; lub
 - b) istnieją uzasadnione przesłanki wskazujące, że którakolwiek z osób, w tym osoba zapraszająca wnioskodawcę do udziału w działalności poza obszarem celnym Unii, zaangażowanych w czynności, o których mowa w ust. 1 lit. a) lub b), stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa publicznego.

Artykuł 13

Konsultacja z państwami członkowskimi, na które planowane przemieszczenie ma wpływ

1. W przypadku przemieszczania przez obszar celny Unii towarów nieunijnych wymienionych w załączniku I, wniosek o wydanie zezwolenia na przywóz, o którym mowa w art. 9 lub 11, zawiera informacje na temat planowanych przemieszczeń, w tym, w odpowiednich przypadkach, informacje na temat poszczególnych państw członkowskich, w których będzie mieć miejsce wycena, wystawa, naprawa lub impreza z dziedziny strzelectwa sportowego, polowanie lub rekonstrukcja historyczna.
2. Właściwy organ wydający zezwolenie na przywóz, o którym mowa w art. 9 lub 11, zwraca się do właściwego organu innych państw członkowskich wskazanych we wniosku o wydanie zezwolenia na przywóz, o zatwierdzenie planowanego przemieszczenia. Właściwy organ państwa członkowskiego, z którym przeprowadzono konsultację, może – w należycie uzasadnionych przypadkach związanych z zastrzeżeniami dotyczącymi bezpieczeństwa przemieszczenia przez jego terytorium – wyrazić sprzeciw w terminie 10 dni roboczych od daty przekazania mu informacji o planowanym przemieszczeniu. Brak sprzeciwu uznaje się za zatwierdzenie. W przypadku sprzeciwu właściwego organu innego państwa członkowskiego wobec wydania takiego zezwolenia, państwo członkowskie, w którym złożono wniosek, odmawia wydania zezwolenia. Do komunikacji między właściwymi organami wykorzystuje się elektroniczny system wydawania zezwoleń.
3. Osoba posiadająca zezwolenie niezwłocznie powiadamia właściwy organ udzielający zezwolenia za pośrednictwem elektronicznego systemu wydawania zezwoleń o wszelkich zmianach w planowanym przemieszczeniu. W należycie uzasadnionych przypadkach związanych z zastrzeżeniami dotyczącymi bezpieczeństwa ten właściwy organ podejmuje decyzję o akceptacji lub odrzuceniu zgłoszonych zmian zgodnie z zasadami wydawania zezwoleń i zgodnie z procedurą konsultacji, o której mowa w ust. 2.
4. W przypadku uproszczeń administracyjnych, o których mowa w art. 12 ust. 1 lit. a), jeżeli planowany punkt ponownego wprowadzenia nie znajduje się na terytorium właściwego organu państwa członkowskiego miejsca przeznaczenia, ten właściwy organ natychmiast informuje – za pośrednictwem elektronicznego systemu wydawania zezwoleń – właściwy organ państwa członkowskiego o planowanym punkcie ponownego wprowadzenia tego przemieszczenia. Właściwy organ państwa członkowskiego planowanego punktu ponownego wprowadzenia może – w należycie uzasadnionych przypadkach związanych z zastrzeżeniami dotyczącymi bezpieczeństwa tego przemieszczenia przez jego terytorium – wyrazić sprzeciw w terminie pięciu dni roboczych od daty przekazania mu informacji o planowanym ponownym wprowadzeniu. Brak sprzeciwu uznaje się za zatwierdzenie. Ewentualny sprzeciw właściwego organu państwa członkowskiego planowanego punktu ponownego wprowadzenia wobec przyznania takiego uproszczenia administracyjnego jest wiążący dla państwa członkowskiego przeznaczenia.

*Artykuł 14***Krajowe ograniczenia przywozu**

Bez uszczerbku dla innych aktów prawnych Unii niniejsze rozporządzenie nie wyklucza przyjmowania ani stosowania przez państwo członkowskie ograniczeń ilościowych przywozu niezbędnych ze względów porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego, lub ze względu na własność przemysłową i handlową.

*Artykuł 15***Upoważnienie do przyjęcia krajowych ograniczeń przywozu**

Z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 16, 17 i 18 Komisja upoważnia państwo członkowskie do przyjęcia środków, o których mowa w art. 14.

*Artykuł 16***Powiadamianie Komisji**

1. W przypadku gdy państwo członkowskie zamierza przyjąć środki, o których mowa w art. 14, powiadamia o tym Komisję.
2. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera odpowiednią dokumentację i wskazanie środków, które mają zostać przyjęte, w tym ich cele i wszelkie inne odpowiednie informacje.
3. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, przekazuje się co najmniej sześć miesięcy przed przyjęciem środka krajowego. W przypadku gdy informacje przekazane przez państwo członkowskie nie są wystarczające, Komisja może zażądać dodatkowych informacji.
4. Komisja udostępnia powiadomienie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz, na wniosek, załączoną do niej dokumentację pozostałym państwom członkowskim, z zastrzeżeniem wymogów poufności określonych w art. 18.
5. W przypadku gdy informacje przekazane przez państwo członkowskie na potrzeby wydania upoważnienia do przyjęcia środków krajowych nie są wystarczające, Komisja może zażądać dodatkowych informacji.

*Artykuł 17***Upoważnienie do przyjęcia środków**

1. Komisja upoważnia państwa członkowskie do przyjęcia ograniczeń przywozu, chyba że uzna, że środki takie:
 - a) byłyby sprzeczne z prawem Unii w zakresie innym niż niezgodności wynikające z podziału kompetencji między Unią a jej państwami członkowskimi;
 - b) byłyby niezgodne z zasadami i celami Unii w zakresie działań zewnętrznych w dziedzinie wspólnej polityki handlowej w myśl przepisów ogólnych ustanowionych w części piątej tytułu I i II TFUE.
2. Komisja udziela upoważnienia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w drodze aktu wykonawczego. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 43 ust. 2. Komisja podejmuje decyzję w terminie 120 dni roboczych od otrzymania powiadomienia, o którym mowa w art. 16. W przypadku gdy do podjęcia decyzji niezbędne są dodatkowe informacje, bieg terminu 120 dni roboczych rozpoczyna się w dniu otrzymania tych dodatkowych informacji.
3. Komisja informuje Parlament Europejski i Radę o decyzjach podjętych na podstawie ust. 2.
4. W przypadku gdy Komisja nie wydaje upoważnienia na podstawie ust. 1, informuje o tym dane państwo członkowskie i uzasadnia taką decyzję.

Artykuł 18

Poufność przekazywanych informacji

1. Powiadamiając Komisję o zamiarze przyjęcia środków, o których mowa w art. 14, państwo członkowskie może wskazać, czy jakiegokolwiek przekazane informacje mają być uważane za poufne oraz czy można je udostępnić pozostałym państwom członkowskim.
2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie i Komisja zapewniają ochronę informacji poufnych zgodnie z mającym zastosowanie prawem Unii.
3. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają, aby klauzule tajności wszelkich informacji niejawnych dostarczanych zgodnie z art. 16 rozporządzenia nie były obniżane ani znoszone bez uprzedniej pisemnej zgody wytwórcy.

ROZDZIAŁ III

WYMOGI DOTYCZĄCE WYWOZU, POWROTNEGO WYWOZU I WYPROWADZANIA

Artykuł 19

Zezwolenie na wywóz

1. Zezwolenie na wywóz jest niezbędne do wyprowadzenia z obszaru celnego Unii towarów umieszczonych w wykazie.
2. O zezwolenie na wywóz może wystąpić eksporter upoważniony na podstawie dyrektywy (UE) 2021/555 do wytwarzania, nabywania, posiadania towarów umieszczonych w wykazie lub handlu nimi. Zezwolenie na wywóz wydawane jest przez właściwy organ państwa członkowskiego, w którym eksporter ma siedzibę.
3. Zezwolenie na wywóz zawiera informacje wymienione w załączniku III i jest wydawane za pośrednictwem elektronicznego systemu wydawania zezwoleń w jednej z następujących form:
 - a) jednokrotne zezwolenie lub zezwolenie wydane jednemu konkretnemu eksporterowi, obejmujące jedną wysyłkę jednej lub większej liczby sztuk towarów umieszczonych w wykazie do określonego użytkownika końcowego lub odbiorcy w państwie trzecim;
 - b) zezwolenie wielokrotne lub zezwolenie wydane jednemu konkretnemu eksporterowi, obejmujące wielokrotną wysyłkę jednej lub większej liczby sztuk towarów umieszczonych w wykazie do kilku określonych użytkowników końcowych lub odbiorców w jednym lub kilku państwach trzecich;
 - c) generalne krajowe zezwolenie na wywóz zezwalające bezpośrednio na wywóz towarów umieszczonych w wykazie przez eksporterów mających siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, które wydaje generalne krajowe zezwolenie na wywóz, jeżeli ci eksporterzy spełniają wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu i warunki określone w generalnym krajowym zezwoleniu na wywóz; lub
 - d) generalne unijne zezwolenie dostępne jedynie dla upoważnionych przedsiębiorców w zakresie bezpieczeństwa i ochrony na podstawie art. 38 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 952/2013, dotyczące wywozu towarów umieszczonych w wykazie należących do kategorii B lub C do określonych państw przeznaczenia.
4. Jeżeli towary umieszczone w wykazie znajdują się w jednym lub kilku państwach członkowskich innych niż państwo członkowskie, w którym złożono wniosek o wydanie zezwolenia na wywóz, fakt ten odnotowuje się we wniosku. Właściwy organ państwa członkowskiego, do którego złożono wniosek o wydanie zezwolenia na wywóz, zasięga opinii właściwego organu lub organów pozostałych zainteresowanych państw członkowskich i przekazuje stosowne informacje dotyczące wniosku o wydanie zezwolenia na wywóz. Państwa członkowskie, których opinii się zasięga, w ciągu 10 dni roboczych od dnia, w którym nawiązano z nimi kontakt za pośrednictwem elektronicznego systemu wydawania zezwoleń, powiadamiają o wszelkich sprzeciwach wobec wydania takiego zezwolenia; dla państwa członkowskiego, w którym złożono wniosek, sprzeciwy te są wiążące.
5. W przypadku gdy dana osoba nie jest uprawniona do występowania o zezwolenie na wywóz zgodnie z ust. 2, właściwy organ nie przyjmuje wniosku.
6. Państwa członkowskie mogą przyjąć generalne krajowe zezwolenia na wywóz ustanawiające krajowe wymogi dotyczące wywozu towarów umieszczonych w wykazie. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie o każdym generalnym krajowym zezwoleniu na wywóz wydanym na podstawie ust. 3 lit. c), podając jego uzasadnienie. Państwa członkowskie podają Komisji i pozostałym państwom członkowskim opis

kontrolowanych towarów, a także informują je o państwach przeznaczenia oraz o warunkach i wymogach dotyczących użytkowania. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają również Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkich zmianach w tak przyjętych generalnych krajowych zezwoleniach. Komisja publikuje takie powiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 20

Procedura wydawania zezwolenia na wywóz

1. Właściwy organ rozpatruje wnioski o wydanie zezwolenia na wywóz w terminie nieprzekraczającym 90 dni roboczych od daty dostarczenia właściwemu organowi wszystkich wymaganych informacji. Z należycie uzasadnionych powodów termin ten może zostać przedłużony przez właściwy organ do 110 dni roboczych.

2. Wnioskodawca przedkłada właściwemu organowi państwa członkowskiego odpowiedzialnemu za wydanie zezwolenia na wywóz niezbędne dokumenty potwierdzające, że:

- a) państwo trzecie przywozu wydało zezwolenie na przywóz; oraz
- b) w przypadku, gdy występuje państwo trzecie tranzytu – nie wyraziło ono sprzeciwu co do tego tranzytu.

Akapit pierwszy lit. b) nie ma zastosowania:

- a) do dostaw morskich lub lotniczych oraz prowadzonych z wykorzystaniem portów lub lotnisk państw trzecich, o ile nie następuje przeładunek ani zmiana środka transportu; oraz
- b) w przypadku wywozu czasowego w możliwych do zweryfikowania i zgodnych z prawem celach, w tym w celu polowania, rekonstrukcji historycznej, strzelectwa sportowego, wyceny, wystaw oraz naprawy.

3. Przed wydaniem zezwolenia na wywóz, o którym mowa w art. 19, właściwy organ weryfikuje dokumenty przedłożone zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.

4. Jeżeli w terminie 20 dni roboczych od daty złożenia pisemnego wniosku nie zostanie wniesiony sprzeciw odnośnie do tranzytu zgodnie z ust. 2 akapit pierwszy lit. b), uznaje się, że zainteresowane państwo trzecie lub zainteresowane państwa trzecie tranzytu, którego lub których opinii się zasięga, nie zgłasza lub nie zgłaszają sprzeciwu wobec tranzytu.

5. W odniesieniu do broni palnej pozbawionej cech użytkowych wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi państwa członkowskiego odpowiedzialnego za wydanie zezwolenia na wywóz świadectwo pozbawienia cech użytkowych, o którym mowa w art. 15 dyrektywy (UE) 2021/555.

6. Właściwy organ może wydawać zezwolenia na wywóz broni palnej wymienionej w załączniku I wyłącznie wtedy, gdy do wniosku o wydanie takiego zezwolenia dołączono oświadczenie użytkownika zgodne z załącznikiem IV, wydane przez importera z państwa przeznaczenia. W przypadku wywozu do prywatnego przedsiębiorstwa, które odsprzedaże na rynku lokalnym towary umieszczone w wykazie, na potrzeby niniejszego rozporządzenia przedsiębiorstwo to jest traktowane jako użytkownik. Nie uniemożliwia to właściwemu organowi oceniania wniosków o zezwolenie na wywóz do odsprzedawców w inny sposób niż wniosków o zezwolenie na wywóz do użytkowników.

7. Okres ważności jednokrotnego zezwolenia na wywóz nie przekracza okresu ważności zezwolenia na przywóz wydanego przez państwo trzecie. Okres ważności zezwolenia wielokrotnego na wywóz nie przekracza trzech lat. W przypadku gdy w zezwoleniu na przywóz wydanym przez państwo trzecie nie określono okresu ważności, okres ważności zezwolenia na wywóz nie przekracza roku, poza wyjątkowymi okolicznościami i z należycie uzasadnionych powodów.

Artykuł 21

Identyfikowalność broni palnej

1. Zezwolenie na wywóz, zezwolenie na przywóz wydane przez dane państwo trzecie oraz dokumentacja towarzysząca zawierają łącznie następujące informacje:

- a) daty wydania i wygaśnięcia, w odpowiednich przypadkach;
- b) miejsce wydania;

- c) państwo lub państwa wywozu i wyprowadzenia;
 - d) państwo trzecie lub terytorium przeznaczenia;
 - e) w stosownych przypadkach – wszelkie państwa trzecie lub terytoria, przez które przewożone są towary umieszczone w wykazie;
 - f) odbiorcę;
 - g) odbiorcę końcowego, jeżeli jest znany w momencie wysyłki;
 - h) dane umożliwiające identyfikację towarów umieszczonych w wykazie oraz określające ich ilość, w tym – najpóźniej przed wysyłką – oznakowanie umieszczone na broni palnej lub istotnych komponentach; oraz
 - i) właściciela towarów objętych zezwoleniem na wywóz i zezwoleniem na przywóz wydanym przez dane państwo trzecie, jeżeli eksporter jest pośrednikiem.
2. Jeżeli informacje, o których mowa w ust. 1, są zawarte w zezwoleniu na przywóz wydanym przez dane państwo trzecie, eksporter przekazuje je z wyprzedzeniem państwu trzeciemu, państwom trzecim lub terytoriom, przez które towary są przemieszczane, najpóźniej przed wysyłką.
3. Towary umieszczone w wykazie mogą być wywożone wyłącznie wtedy, gdy są oznakowane zgodnie z art. 4 dyrektywy (UE) 2021/555.

Artykuł 22

Zwolnienie z wymogu uzyskania zezwolenia na wywóz

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 19 ust. 1 zezwolenie na wywóz nie jest wymagane w przypadku czasowego wywozu lub powrotnego wywozu towarów umieszczonych w wykazie w następujących przypadkach:
- a) czasowy wywóz przez myśliwych, uczestników rekonstrukcji historycznych lub strzelców sportowych broni palnej będącej w ich legalnym posiadaniu, na zasadzie przewożonych przez nich rzeczy osobistych podczas podróży do państwa trzeciego, pod warunkiem że przedstawią oni właściwemu organowi wyprowadzenia za pośrednictwem elektronicznego systemu wydawania zezwoleń co najmniej 10 dni roboczych przed wyprowadzeniem towarów umieszczonych w wykazie z obszaru celnego Unii następujące informacje:
 - (i) powody podróży, w szczególności poprzez przedstawienie zaproszenia lub innego dowodu polowania, rekonstrukcji historycznej lub imprezy z dziedziny strzelectwa sportowego w państwie trzecim przeznaczenia;
 - (ii) europejską kartę broni palnej obejmującą broń palną, o której mowa w art. 17 dyrektywy (UE) 2021/555;
 - (iii) informacje o tym, która broń figurująca w europejskiej karcie broni palnej oraz które spośród innych towarów oprócz broni, wymienionych w załączniku I, mają zostać wyprowadzone z obszaru celnego Unii, a także uzasadnienie rodzaju i ilości tych towarów, które muszą odpowiadać celom podróży; ilość amunicji ograniczona jest do 800 naboju dla myśliwych i 1 200 naboju dla strzelców sportowych;
 - b) powrotny wywóz przez myśliwych, uczestników rekonstrukcji historycznych lub strzelców sportowych na zasadzie przewożonych przez nich rzeczy osobistych po odprawie czasowej w celu polowania, rekonstrukcji historycznej lub strzelectwa sportowego, pod warunkiem że:
 - (i) towary umieszczone w wykazie pozostają własnością osoby mającej siedzibę poza obszarem celnym Unii i że te towary są wywożone powrotnie do tej osoby;
 - (ii) towary umieszczone w wykazie zostają powrotnie wywiezione w ciągu 90 dni od wprowadzenia na obszar celny Unii;
 - (iii) przy wyprowadzeniu organowi celnemu zostaje podany numer referencyjny zezwolenia na przywóz, a w zgłoszeniu do powrotnego wywozu eksporter podaje numer referencyjny zgłoszenia do odprawy czasowej;

- c) towary nieunijne opuszczające obszar celny Unii po przemieszczeniu przez terytorium co najmniej jednego państwa członkowskiego i objęte procedurą tranzytu celnego, w przypadku gdy zarówno urząd celny wyjścia, jak i urząd celny przeznaczenia znajdują się w państwie trzecim;
- d) towary unijne opuszczające czasowo obszar celny Unii, w trakcie przemieszczania w ramach procedury tranzytu celnego w celu przemieszczenia przez państwo lub terytorium znajdujące się poza obszarem celnym Unii i których miejsce przeznaczenia jest w Unii, pod warunkiem że:
 - (i) w razie potrzeby przekazanie jest dozwolone zgodnie z dyrektywą (UE) 2021/555; oraz
 - (ii) o planowanym przemieszczaniu powiadamia się z wyprzedzeniem 10 dni roboczych właściwy organ miejsca przeznaczenia za pośrednictwem elektronicznego systemu wydawania zezwoleń.

Niezależnie od akapitu pierwszego lit. a) pkt (ii), w przypadku podróży lotniczej myśliwi, uczestnicy rekonstrukcji historycznych lub strzelcy sportowi przedstawiają europejską kartę broni palnej właściwemu organowi, w przypadku gdy odnośne towary umieszczone w wykazie są przekazywane przedsiębiorstwu lotniczemu w celu ich transportu poza obszar celny Unii.

2. Właściwy organ za pośrednictwem elektronicznego systemu wydawania zezwoleń informuje osobę przedkładającą informacje zgodnie z ust. 1 akapit pierwszy lit. a) o numerze referencyjnym.

3. Właściwy organ państwa członkowskiego zawiesza na okres nieprzekraczający 10 dni roboczych procedurę wywozu lub w razie konieczności w inny sposób zapobiega opuszczeniu przez towary umieszczone w wykazie obszaru celnego Unii przez terytorium tego państwa członkowskiego, w przypadku gdy ma podstawę do podejrzeń, że powody, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a) niniejszego artykułu, podane przez myśliwych, uczestników rekonstrukcji historycznych lub strzelców sportowych są niezgodne ze stosownymi ustaleniami i obowiązkami określonymi w art. 24. Z należyście uzasadnionych powodów ten okres zawieszenia może zostać przedłużony przez właściwy organ do 30 dni roboczych. Właściwy organ powiadamia organ celny o swojej decyzji zezwalającej na zwolnienie towarów umieszczonych w wykazie lub o podjęciu dalszych działań za pośrednictwem elektronicznego systemu wydawania zezwoleń.

Artykuł 23

Uproszczone zezwolenie na wywóz

1. O wydanie uproszczonego zezwolenia na wywóz można wystąpić w następujących sytuacjach:
 - a) powrotny wywóz, w terminie 180 dni, towarów umieszczonych w wykazie po ich odprawie czasowej do celów wyceny, wystawy lub uszlachetniania czynnego w celu naprawy, pod warunkiem że te towary pozostają własnością osoby mającej siedzibę poza obszarem celnym Unii i są powrotnie wywożone do tej osoby oraz że eksporter w zgłoszeniu do powrotnego wywozu poda numer referencyjny zgłoszenia do odprawy czasowej lub uszlachetniania czynnego;
 - b) powrotny wywóz towarów umieszczonych w wykazie, składowanych czasowo w terminie, o którym mowa w art. 149 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;
 - c) czasowy wywóz towarów umieszczonych w wykazie do celów wyceny, wystawy lub naprawy, pod warunkiem że eksporter udowodni legalne posiadanie tych towarów.
2. Wniosek o wydanie uproszczonego zezwolenia na wywóz jest składany za pośrednictwem elektronicznego systemu wydawania zezwoleń i zawiera następujące elementy:
 - a) wskazanie jednego z trzech celów wymienionych w ust. 1;
 - b) imię i nazwisko lub nazwę, numer identyfikacyjny, adres i dane kontaktowe eksportera;
 - c) dane wszelkiej broni palnej obejmujące nazwę producenta lub markę, państwo lub miejsce wytworzenia, numer seryjny oraz, w miarę możliwości, model i rok produkcji;
 - d) datę i niepowtarzalny numer referencyjny zezwolenia na bycie właścicielem lub posiadanie broni palnej oraz zezwolenia na przywóz z państwa trzeciego; lub, w stosownych przypadkach, odniesienie do zezwolenia, zgodnie z dyrektywą (UE) 2021/555, na wytwarzanie, nabywanie, posiadanie towarów umieszczonych w wykazie lub handel nimi; oraz

- e) w przypadku powrotnego wywozu uprzednio przywiezionych czasowo towarów umieszczonych w wykazie – odniesienie do zgłoszenia celnego, na podstawie którego towary te zostały wprowadzone na obszar celny Unii.
3. Właściwy organ rozpatruje wnioski o wydanie uproszczonego zezwolenia na wywóz w terminie nieprzekraczającym 20 dni roboczych od dnia dostarczenia właściwemu organowi wszystkich wymaganych informacji. Z należycie uzasadnionych powodów termin ten może zostać przedłużony do 40 dni roboczych. Uproszczone zezwolenie na wywóz wydaje się za pośrednictwem elektronicznego systemu wydawania zezwoleń.
4. Aby wnioskodawca uzyskał uproszczone zezwolenie na wywóz, spełnione muszą być następujące warunki:
- a) państwo trzecie lub państwa trzecie tranzytu nie zgłosiły sprzeciwu wobec tranzytu, o którym mowa w art. 20 ust. 2 i 4;
- b) właściwy organ przeprowadził weryfikację, o której mowa w art. 20 ust. 3; oraz
- c) wnioskodawca przedłożył właściwemu organowi świadectwo pozbawienia cech użytkowych, o którym mowa w art. 20 ust. 5.
5. Okres ważności uproszczonego zezwolenia na wywóz wydanego zgodnie z ust. 1 lit. c) nie może przekraczać okresu ważności zezwolenia na przywóz wydanego przez państwo trzecie lub roku, jeżeli to państwo trzecie nie określa okresu ważności lub jeżeli zastosowano zwolnienie z wymogu uzyskania zezwolenia na przywóz.

Artykuł 24

Obowiązki właściwych organów

1. Przy podejmowaniu decyzji o wydaniu zezwolenia na wywóz lub uproszczonego zezwolenia na wywóz na podstawie niniejszego rozporządzenia, właściwy organ bierze pod uwagę wszelkie stosowne względy obejmujące:
- a) obowiązki i zobowiązania państwa członkowskiego wynikające z udziału w odpowiednich międzynarodowych systemach kontroli wywozu lub z bycia stroną odpowiednich umów międzynarodowych;
- b) względy krajowej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, w tym względy objęte wspólnym stanowiskiem 2008/944/WPZiB;
- c) względy dotyczące zamierzonego końcowego zastosowania, odbiorcy, określonego odbiorcy końcowego oraz ryzyka zmiany zastosowania.
2. Oprócz stosownych względów określonych w ust. 1 przy ocenie wniosku o wydanie zezwolenia na wywóz lub uproszczone zezwolenie na wywóz właściwy organ bierze pod uwagę czy wnioskodawca dysponuje współmiernymi i odpowiednimi środkami i procedurami zapewniającymi przestrzeganie przepisów i celów niniejszego rozporządzenia oraz warunków określonych w zezwoleniu.
3. Przy podejmowaniu decyzji o wydaniu zezwolenia na wywóz lub uproszczonego zezwolenia na wywóz na podstawie niniejszego rozporządzenia właściwy organ przestrzega wszelkich obowiązków w odniesieniu do środków ograniczających nałożonych decyzjami przyjętymi przez Radę lub decyzją Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE), lub wiążącą rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ, w szczególności w zakresie embarga na dostawy broni, jak również prawa krajowego dotyczącego wykonania tych obowiązków.
4. Zanim właściwy organ wyda zezwolenie na wywóz lub uproszczone zezwolenie na wywóz, uwzględnia wszystkie odmowy wydane na podstawie niniejszego rozporządzenia przez właściwe organy innych państw członkowskich. Pierwszy z wymienionych właściwych organów może najpierw skonsultować się z drugim lub z drugimi z wymienionych zainteresowanych właściwych organów. Jeżeli po takiej konsultacji pierwszy z wymienionych właściwych organów zdecyduje się wydać zezwolenie, powiadamia o tym drugi lub drugie z wymienionych zainteresowanych właściwych organów, podając wszelkie informacje niezbędne do wyjaśnienia takiej decyzji. Taka wymiana informacji odbywa się niezwłocznie za pośrednictwem elektronicznego systemu wydawania zezwoleń.
5. Właściwe organy monitorują spełnianie warunków wydanych przez nie zezwoleń na wywóz i uproszczonych zezwoleń na wywóz w oparciu o zarządzanie ryzykiem. Spełnianie warunków zezwoleń wydanych na okres dłuższy niż dwa lata jest monitorowane po dwóch latach.

Artykuł 25

Odmowy, unieważnienia, zawieszenia, zmiany lub cofnięcia zezwoleń na wywóz

1. Właściwe organy odmawiają wydania zezwoleń na wywóz lub uproszczonych zezwoleń na wywóz, jeżeli spełniony jest którykolwiek z następujących warunków:
 - a) obowiązki i względy określone w art. 24 ust. 1 nie są spełnione;
 - b) wnioskodawca jest osobą fizyczną i był wcześniej karany za czyn stanowiący przestępstwo wymienione w art. 2 ust. 2 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW lub za inny czyn stanowiący przestępstwo zagrożone maksymalną karą o wymiarze co najmniej czterech lat pozbawienia wolności;
 - c) broń palną, która ma zostać wywieziona, zgłoszona jako zagubiona, skradzioną lub w innych okolicznościach poszukiwaną w celu zajęcia;
 - d) wnioskodawca jest osobą prawną, a jedna z następujących osób powiązanych z tą osobą prawną była wcześniej karana za czyn stanowiący przestępstwo, o którym mowa w lit. b):
 - (i) wnioskodawca; lub
 - (ii) osoby kierujące wnioskodawcą lub sprawujące kontrolę nad jego kierownictwem;
 - e) istnieją wyraźne przesłanki wskazujące na to, że którekolwiek z osób uczestniczących w transakcji stanowią zagrożenie dla bezpieczeństwa lub zagrożenie dla bezpieczeństwa publicznego lub że osoby, o których mowa w lit. b) lub d) niniejszego ustępu, nie są w stanie wypełnić obowiązków nałożonych na nie na mocy dyrektywy (UE) 2021/555, niniejszego rozporządzenia lub ewentualnych zezwoleń wydanych w odniesieniu do ich broni palnej.
2. Na potrzeby ust. 1 niniejszego artykułu państwa członkowskie uzyskują za pośrednictwem systemu ustanowionego decyzją ramową 2009/315/WSiSW informacje o uprzednich wyrokach skazujących wydanych wobec wnioskodawcy w innych państwach członkowskich.
3. Na potrzeby ust. 1 lit. c) państwa członkowskie sprawdzają, czy dana broń palna nie figuruje w Systemie Informacyjnym Schengen.
4. Właściwy organ unieważnia, zawiesza, zmienia lub cofa zezwolenie na przywóz lub uproszczone zezwolenie na przywóz, jeżeli warunki jego wydania nie zostały spełnione lub przestają być spełnione. W przypadku gdy właściwy organ podejmuje taką decyzję, informuje o nich niezwłocznie organ celny za pośrednictwem elektronicznego systemu wydawania zezwoleń.
5. W przypadku gdy właściwy organ zawiesił zezwolenie na wywóz lub uproszczone zezwolenie na wywóz, z upływem okresu zawieszenia udostępnia on niezwłocznie swoją ostateczną decyzję pozostałym właściwym organom za pośrednictwem elektronicznego systemu wydawania zezwoleń.
6. W przypadku gdy właściwy organ odmówił wydania zezwolenia na wywóz lub uproszczonego zezwolenia na wywóz, rejestruje on niezwłocznie swoją ostateczną decyzję w elektronicznym systemie wydawania zezwoleń.
7. Wszelkie informacje przekazywane zgodnie z niniejszym artykułem są przekazywane z zachowaniem wymogów art. 28 w odniesieniu do poufności takich informacji.

Artykuł 26

Dowód odbioru

1. W terminie 45 dni od wyprowadzenia towarów umieszczonych w wykazie z obszaru celnego Unii eksporter przedstawia właściwemu organowi, który wydał zezwolenie na wywóz, dowód odbioru wysłanej dostawy w państwie trzecim przywozu, poprzez okazanie odpowiednich przywozowych dokumentów celnych. Dokumenty te są przedstawiane za pośrednictwem elektronicznego systemu wydawania zezwoleń.
2. W przypadku braku dowodu odbioru wysłanej dostawy, o którym mowa w ust. 1, właściwy organ, który wydał zezwolenie na wywóz, niezwłocznie zwraca się do organu celnego wywozu o potwierdzenie, że dopełniono formalności celnych związanych z wyprowadzeniem towarów umieszczonych w wykazie oraz że towary umieszczone w wykazie opuściły obszar celny Unii.

3. Jeżeli organy celne potwierdzą dopełnienie formalności celnych i wyprowadzenie, właściwy organ, który wydał zezwolenie na wywóz, zwraca się do odpowiedniego organu państwa trzeciego przywozu o potwierdzenie wprowadzenia towarów na jego obszar celny.

4. W przypadku gdy właściwy organ nie jest w stanie uzyskać potwierdzenia wprowadzenia towarów od państwa trzeciego przywozu, jak określono w ust. 3, zapisuje tę informację w elektronicznym systemie wydawania zezwoleń.

ROZDZIAŁ IV

NADZÓR I KONTROLE

Artykuł 27

Kontrole po wysyłce

1. Właściwy organ wydający zezwolenie na wywóz towarów umieszczonych w wykazie może przeprowadzać kontrole po wysyłce w celu zapewnienia, by ich wywóz był zgodny ze zobowiązaniami podjętymi w oświadczeniu użytkownika określonym w załączniku IV oraz by towary dotarły do planowanego miejsca przeznaczenia.

2. Właściwe organy i organy celne współpracują ze sobą oraz, w razie potrzeby, z organami państw trzecich w celu weryfikacji spełnienia zobowiązań podjętych w oświadczeniu użytkownika określonym w załączniku IV oraz dotarcia towarów umieszczonych w wykazie do planowanego miejsca przeznaczenia. Kontrole po wysyłce mogą być przeprowadzane, w stosownych przypadkach, w państwach trzecich, we współpracy z organami administracyjnymi tych państw trzecich, pod warunkiem że państwa te wyrażą na to zgodę. Państwa członkowskie mogą zwrócić się do Komisji o wsparcie w przeprowadzaniu takich kontroli.

Artykuł 28

Wymiana informacji i współpraca między organami

1. Komisja, właściwe organy i organy celne ściśle ze sobą współpracują i wymieniają informacje, aby zapewnić odpowiednie wdrożenie niniejszego rozporządzenia.

2. Informacje o ryzyku, w tym wyniki kontroli i analizy ryzyka, które są istotne dla egzekwowania niniejszego rozporządzenia, a w szczególności w odniesieniu do podejrzenia nielegalnego handlu towarami umieszczonymi w wykazie, są wymieniane i przetwarzane w następujący sposób:

a) informacje, o których mowa w art. 46 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, wymieniane są między organami celnymi;

b) informacje, o których mowa w art. 47 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, wymieniane są między organami celnymi a Komisją;

c) informacje, o których mowa w art. 47 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, wymieniane są między organami celnymi a właściwymi organami, w tym właściwymi organami innych państw członkowskich.

3. Wymiana i przetwarzanie informacji określone w ust. 2 lit. a) i b) niniejszego artykułu odbywa się za pomocą systemu ustanowionego do tych celów na mocy art. 16 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 952/2013. Jeżeli organy celne wymieniają informacje poufne, przekazują one te informacje, zgodnie z art. 12 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, również Komisji i właściwym organom.

4. Wymiana informacji między organami celnymi a właściwymi organami odbywa się za pomocą istniejących środków krajowych lub za pośrednictwem elektronicznego systemu wydawania zezwoleń.

5. Rozporządzenie Rady (WE) nr 515/97⁽³³⁾ stosuje się odpowiednio do środków określonych w niniejszym artykule.

⁽³³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego (Dz.U. L 82 z 22.3.1997, s. 1).

Artykuł 29

Procedury w przywozie i wywozie

1. Dokonując formalności celnych w odniesieniu do towarów umieszczonych w wykazie, zgłaszający podaje w zgłoszeniu celnym lub zgłoszeniu do powrotnego wywozu odniesienie do zezwolenia wydanego przez właściwy organ na mocy art. 9, 11, 19 lub 23 lub numer referencyjny nadany przez właściwy organ zgodnie z art. 22. W przypadku korzystania z karnetu ATA w celu dopełnienia formalności celnych informacje te podaje się w jednej z jego części.
2. Wszelkie informacje i dokumentację niezbędne do wykazania zgodności towarów umieszczonych w wykazie z niniejszym rozporządzeniem dostarcza importer lub eksporter, zgodnie z żądaniem właściwego organu, w języku urzędowym państwa członkowskiego, w którym ten właściwy organ ma siedzibę, lub w języku angielskim.
3. Po uruchomieniu wzajemnego połączenia, o którym mowa w art. 34 ust. 7, organ celny podczas przyjęcia zgłoszenia celnego lub zgłoszenia do powrotnego wywozu towarów umieszczonych w wykazie sprawdza ważność zezwolenia za pośrednictwem unijnego środowiska jednego okienka w dziedzinie cel. Weryfikacja odbywa się automatycznie drogą elektroniczną.
4. W przypadku gdy organ celny zwalnia towary umieszczone w wykazie do procedury celnej lub do powrotnego wywozu, o zwolnieniu powiadamia się elektronicznie i automatycznie elektroniczny system wydawania zezwoleń za pośrednictwem unijnego środowiska jednego okienka w dziedzinie cel, po uruchomieniu wzajemnego połączenia, o którym mowa w art. 34 ust. 7. Jeżeli towary umieszczone w wykazie są objęte procedurą odprawy czasowej, są czasowo wywożone lub powrotnie wywożone przy użyciu karnetu ATA, organ celny rejestruje informacje o zwolnieniu towarów w elektronicznym systemie wydawania zezwoleń.
5. Bez uszczerbku dla uprawnień przyznanych mu na mocy rozporządzenia (UE) nr 952/2013 organ celny nie zwalnia towarów umieszczonych w wykazie do procedury celnej lub powrotnego wywozu i w ciągu 24 godzin informuje o tym – za pośrednictwem istniejących środków krajowych lub elektronicznego systemu wydawania zezwoleń – właściwy organ, który podejmuje decyzję w sprawie postępowania z tymi towarami, jeżeli organ celny ma wątpliwości co do tego, czy towary te są objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia lub ma podstawy do podejrzeń, że:
 - a) przy wydawaniu zezwolenia nie wzięto pod uwagę istotnych informacji;
 - b) od momentu wydania zezwolenia okoliczności uległy zasadniczej zmianie; lub
 - c) towary umieszczone w wykazie nie są zgodne z niniejszym rozporządzeniem pod innymi względami.

Właściwy organ w terminie 10 dni roboczych od otrzymania informacji, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, odpowiada organowi celnemu za pośrednictwem istniejących środków krajowych lub elektronicznego systemu wydawania zezwoleń. Z należycie uzasadnionych powodów termin ten może zostać przedłużony do 30 dni roboczych. Jeżeli właściwy organ nie udzieli odpowiedzi w odpowiednim terminie, organ celny zgodnie z art. 194 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 zwalnia towary umieszczone w wykazie.

Artykuł 30

Wykrycie dostawy niespełniającej wymogów

1. Jeżeli organ celny wykryje dostawę towarów umieszczonych w wykazie niespełniającą obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu, podejmuje właściwe środki, aby te towary pozostały pod nadzorem celnym, i w ciągu 24 godzin powiadamia o tym właściwy organ.
2. W terminie nieprzekraczającym 10 dni roboczych właściwy organ podejmuje decyzję o tym, jak postąpić z tymi towarami umieszczonymi w wykazie, i informuje organ celny o swojej decyzji o zezwoleniu na zwolnienie tych towarów lub decyzji o podjęciu dalszych działań. Z należycie uzasadnionych powodów termin ten może zostać przedłużony do 30 dni roboczych.
3. Organ celny zapewnia wykonanie decyzji właściwego organu dotyczącej towarów umieszczonych w wykazie, znajdujących się pod dozorem celnym zgodnie z przepisami prawa celnego.
4. Jeżeli dostawa towarów umieszczonych w wykazie niezgodnych z wymogami została wysłana do lub z innego państwa członkowskiego, właściwy organ państwa członkowskiego, w którym wykryto przemieszczanie tych towarów, niezwłocznie informuje – za pośrednictwem elektronicznego systemu wydawania zezwoleń – właściwy organ państwa członkowskiego wysyłki lub miejsca przeznaczenia o środkach podjętych w odniesieniu do tych towarów oraz o uzasadnieniu tych środków.

5. W przypadku uzasadnionego podejrzenia nielegalnego handlu towarami umieszczonymi w wykazie towary te zostają zajęte lub zatrzymane, a informacje dotyczące towarów zajętych lub zatrzymanych podczas kontroli celnych są niezwłocznie udostępniane przez organ celny:

- a) właściwemu organowi państwa członkowskiego organu celnego; oraz
 - b) właściwym organom państw członkowskich, o których mowa w art. 40 ust. 2, za pośrednictwem aplikacji sieci bezpiecznej wymiany informacji (SIENA) Europolu.
6. Dane dotyczące zajęcia lub zatrzymania zawierają następujące informacje, gdy tylko będą one dostępne:
- a) dane broni palnej obejmujące nazwę producenta lub markę, państwo lub miejsce wytworzenia, numer seryjny i rok produkcji – jeżeli nie został zawarty w numerze seryjnym – oraz model, o ile to możliwe, oraz liczbę sztuk;
 - b) kategorię lub kategorie broni palnej, zgodnie z załącznikiem I;
 - c) w miarę dostępności, informacje na temat wytwarzania, w tym przywrócenia cech użytkowych broni palnej uprzednio ich pozbawionej, przeróbki broni alarmowej i sygnałowej, wytworzenia broni palnej ręcznie lub w warunkach domowych, wytworzenia broni palnej metodą obróbki przyrostowej oraz wszelkie inne istotne informacje;
 - d) państwo pochodzenia;
 - e) państwo wysyłki;
 - f) państwo przeznaczenia;
 - g) środek transportu, w tym, w zależności od przypadku, jedno z określeń: „kontener”, „samochód ciężarowy lub dostawczy”, „pojazd osobowy”, „autobus lub autokar”, „pociąg”, „zarobkowy transport lotniczy”, „lotnictwo ogólne” lub „przesyłka lub paczka pocztowa”, w stosownych przypadkach wraz z numerem rejestracyjnym wykorzystanego środka transportu oraz przynależność państwowa przedsiębiorstwa transportowego lub osoby świadczącej usługę transportową; oraz
 - h) miejsce i rodzaj dokonanego zajęcia lub zatrzymania, w tym, w zależności od przypadku, jedno z określeń: „terytorium wewnętrzne”, „przejście graniczne”, „granica lądowa”, „port lotniczy” lub „port morski”.

7. Artykuł 6 ust. 1 niniejszego rozporządzenia nie uniemożliwia organowi celnemu stosowania art. 198 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 952/2013. W przypadku gdy organ celny dokonuje zniszczenia towarów umieszczonych w wykazie zgodnie z decyzją właściwego organu, nalicza się koszty takiego zniszczenia zgodnie z art. 198 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.

8. Komisja, w drodze aktu wykonawczego, określa system, który ma być stosowany do gromadzenia rocznych informacji statystycznych na temat zajęcia i zatrzymania towarów umieszczonych w wykazie. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 43 ust. 3.

ROZDZIAŁ V

ADMINISTRACJA, CYFRYZACJA I WSPÓŁPRACA

Artykuł 31

Przechowywanie informacji w odniesieniu do przywozu, wywozu i powrotnego wywozu towarów umieszczonych w wykazie

1. Państwa członkowskie przechowują, przez okres nie krótszy niż 20 lat, wszystkie informacje dotyczące przywozu, wywozu i powrotnego wywozu towarów umieszczonych w wykazie, które są niezbędne do śledzenia i identyfikacji tych towarów oraz do zapobiegania nielegalnemu handlowi tymi towarami i jego wykrywania.
2. Informacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, obejmują odpowiednio informacje zgodne z art. 21 ust. 1.
3. Ust. 1 niniejszego artykułu nie ma zastosowania do przywozu lub wywozu, o których mowa w art. 12 ust. 1 lit. a) lub w art. 22 ust. 1 lit. a) i b).

*Artykuł 32***Statystyki i sprawozdanie roczne**

1. Komisja, w porozumieniu z grupą koordynacyjną ds. Przywozu i Wywozu Broni Palnej, o której mowa w art. 39 ust. 1, przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, co roku do dnia 31 października, roczne sprawozdanie z wdrożenia niniejszego rozporządzenia i podaje to sprawozdanie do wiadomości publicznej. Sprawozdanie zawiera następujące informacje:
 - a) liczbę zezwoleń na przywóz i wywóz wydanych w poprzednim roku na obszarze celnym Unii na poziomie państw członkowskich;
 - b) ilości towarów umieszczonych w wykazie, przywiezionych na obszar celny Unii i z niego wywiezionych w poprzednim roku, w podziale na kategorie i podkategorie wymienione w załączniku I, według państwa pochodzenia i przeznaczenia, na poziomie państw członkowskich;
 - c) wartość celną przywozu i wywozu, o których mowa w lit. b), na poziomie Unii;
 - d) liczbę odmów wydania zezwoleń w poprzednim roku i ich uzasadnienie;
 - e) liczbę konfiskat, ilość towarów umieszczonych w wykazie zajętych lub zatrzymanych w poprzednim roku, w podziale na kategorie;
 - f) ilość i wyniki kontroli po wysyłce w poprzednim roku na poziomie państw członkowskich; oraz
 - g) liczbę naruszeń i sankcji związanych z egzekwowaniem niniejszego rozporządzenia w poprzednim roku na poziomie państw członkowskich.
2. Komisja ma dostęp do danych statystycznych zgromadzonych w elektronicznym systemie wydawania zezwoleń i w systemie, który zostanie określony zgodnie z art. 30 ust. 8.
3. Co roku do dnia 31 lipca państwa członkowskie przekazują Komisji informacje, o których mowa w ust. 1 lit. f) i g).
4. Statystyki i sprawozdanie roczne, o którym mowa w ust. 1, nie zawierają danych osobowych, szczególnie chronionych informacji handlowych ani chronionych informacji dotyczących obronności, polityki zagranicznej lub bezpieczeństwa narodowego.

*Artykuł 33***Opłaty administracyjne**

Państwa członkowskie mogą stosować opłatę na pokrycie kosztów administracyjnych związanych z rozpatrywaniem wniosków o wydanie zezwolenia.

*Artykuł 34***Elektroniczny system wydawania zezwoleń**

1. Komisja tworzy i prowadzi bezpieczny i szyfrowany elektroniczny system wydawania zezwoleń na potrzeby zezwoleń na przywóz, wywóz oraz uproszczonych zezwoleń na wywóz, a także związanych z nimi rejestracji, informacji i decyzji zgodnie z art. 9, 11, 12, 13, 19, 22, 23, 25, 26, 28, 29 i 30.

Elektroniczny system wydawania zezwoleń, o którym mowa w akapicie pierwszym, zapewnia co najmniej następujące funkcje:

- a) umożliwienie rejestracji osób uprawnionych do złożenia wniosku o zezwolenie, zwolnienie lub uproszczenie administracyjne na podstawie niniejszego rozporządzenia przed złożeniem pierwszego wniosku oraz, w stosownych przypadkach, umieszczenia w profilu rejestracyjnym numeru rejestracyjnego i identyfikacyjnego przedsiębiorcy (EORI) zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;
- b) umożliwienie elektronicznej procedury udzielania, wydawania i przechowywania zezwolenia, zwolnienia lub uproszczenia administracyjnego oraz występowania o nie, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;

- c) umożliwienie wzajemnego połączenia z krajowymi elektronicznymi systemami wydawania zezwoleń, za pośrednictwem którego w państwach członkowskich można wydawać i udzielać zezwoleń, zwolnień lub uproszczeń administracyjnych oraz występować o nie, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, a także umożliwienie przekazywania informacji z tych krajowych elektronicznych systemów wydawania zezwoleń;
- d) umożliwienie wzajemnego połączenia z krajowymi organami celnymi za pośrednictwem unijnego systemu jednego okienka w dziedzinie cel służącego do wymiany świadectw, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) 2022/2399, w tym w razie potrzeby zarządzanie ilością dozwolonych towarów;
- e) umożliwienie właściwym organom i organom celnym profilowania ryzyka osób upoważnionych lub zarejestrowanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem do celów przywozu, wywozu lub powrotnego wywozu towarów umieszczonych w wykazie oraz profilowania tych towarów, co obejmuje automatyczne ostrzeżenia dotyczące braku dokumentacji dowodu odbioru;
- f) umożliwienie wsparcia administracyjnego i współpracy między właściwymi organami a Komisją w zakresie wymiany informacji i danych statystycznych na temat stosowania elektronicznego systemu wydawania zezwoleń;
- g) umożliwienie wymiany informacji między właściwymi organami, w tym o odmowach i uzasadnieniach odmów wydania zezwoleń, na potrzeby wdrażania niniejszego rozporządzenia;
- h) umożliwienie komunikacji między właściwymi organami a osobami występującymi o zezwolenie, zwolnienie lub uproszczenie administracyjne oraz elektronicznego przesłania dowodu odbioru;
- i) umożliwienie komunikacji między właściwymi organami, Komisją i organami celnymi na potrzeby wdrażania niniejszego rozporządzenia;
- j) z wyjątkiem danych osobowych, umożliwienie gromadzenia takich statystyk jak liczba zezwoleń, ilość i wartości faktycznego przywozu i wywozu oraz liczba odmów wydania zezwoleń dotyczących towarów umieszczonych w wykazie wraz z uzasadnieniem, w tym w podziale według miejsca pochodzenia i przeznaczenia.

2. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – ustanawia przepisy dotyczące funkcjonowania elektronicznego systemu wydawania zezwoleń, w tym przepisy dotyczące przetwarzania danych osobowych i wymiany danych z innymi systemami informatycznymi. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 43 ust. 3.

3. Komisja zapewnia dostęp do elektronicznego systemu wydawania zezwoleń:

- a) organom celnym i właściwym organom na potrzeby wykonywania ich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia i przepisów prawa celnego;
- b) osobom występującym o zezwolenie, zwolnienie lub uproszczenie administracyjne;
- c) odpowiednim służbom Komisji na potrzeby utrzymania systemu, wymiany danych zgodnie z ust. 1 lit. e) i f) oraz gromadzenia danych zgodnie z ust. 1 lit. i) i j).

Osoby, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b), mają dostęp wyłącznie do informacji, które dotyczą ich samych.

4. Komisja zapewnia wzajemne połączenie między elektronicznym systemem wydawania zezwoleń a krajowymi elektronicznymi systemami wydawania zezwoleń, jeżeli zostały utworzone.

5. Przetwarzanie danych osobowych w ramach elektronicznego systemu wydawania zezwoleń odbywa się, w stosownych przypadkach, zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679 lub rozporządzeniem (UE) 2018/1725.

6. Elektroniczny system wydawania zezwoleń zostanie ustanowiony do dnia 12 lutego 2027 r.

7. Na potrzeby weryfikacji i komunikacji, o których mowa odpowiednio w art. 29 ust. 3 i ust. 4 niniejszego rozporządzenia, elektroniczny unijny system jednego okienka w dziedzinie cel służącego do wymiany świadectw, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) 2022/2399, łączy elektroniczny system wydawania zezwoleń z unijnym środowiskiem jednego okienka w dziedzinie cel. Połączenie to ustanawia się do dnia 12 lutego 2031 r.

*Artykuł 35***Obowiązki dotyczące informowania i sprawozdawczości**

1. Do dnia 1 lipca każdego roku państwa członkowskie składają Komisji sprawozdania dotyczące modeli broni alarmowej i sygnałowej, które zostały sprawdzone zgodnie z art. 8. Sprawozdania te są omawiane na forum Grupy Koordynacyjnej ds. Przywozu i Wywozu Broni Palnej, o której mowa w art. 39.
2. Państwa członkowskie co dwa lata składają Grupie Koordynacyjnej ds. Przywozu i Wywozu Broni Palnej, o której mowa w art. 39, sprawozdanie z wyników monitorowania zezwoleń, o którym mowa w art. 10 ust. 8 i art. 24 ust. 5. Sprawozdania te są omawiane na forum Grupy Koordynacyjnej ds. Przywozu i Wywozu Broni Palnej.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE*Artykuł 36***Bezpieczne procedury**

1. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa procedur wydawania zezwolenia oraz możliwości weryfikacji lub stwierdzenia autentyczności zezwoleń.
2. Państwa członkowskie mogą też w stosownych przypadkach zapewnić weryfikację i stwierdzenie autentyczności za pośrednictwem kanałów dyplomatycznych.

*Artykuł 37***Zadania właściwych organów**

1. Aby zapewnić prawidłowe stosowanie niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie podejmują niezbędne i proporcjonalne środki umożliwiające ich właściwym organom:
 - a) egzekwowanie, za pomocą wszelkich niezbędnych środków, stosowania niniejszego rozporządzenia, w tym, w stosownych przypadkach, konfiskatę oraz sprzedaż lub zniszczenie towarów umieszczonych w wykazie;
 - b) gromadzenie informacji na temat wszelkich zamówień lub transakcji dotyczących towarów umieszczonych w wykazie; oraz
 - c) ustalenie, że obowiązki danej osoby wynikające z niniejszego rozporządzenia są właściwie wypełniane, co może w szczególności obejmować prawo wstępu na teren należący do tej osoby i innych osób zainteresowanych daną transakcją.
2. Na wniosek państwa trzeciego wywozu, które jest w momencie wywozu państwem-stroną protokołu NZ w sprawie broni palnej, właściwy organ państwa członkowskiego wydającego zezwolenie na przywóz wykorzystane do wywozu z państwa trzeciego potwierdza przywóz lub czasowe składowanie towarów umieszczonych w wykazie, których dotyczy zezwolenie na przywóz.

*Artykuł 38***Egzekwowanie przepisów**

1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia oraz podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonywania. Sankcje takie muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach i środkach oraz o wszystkich ich późniejszych zmianach.
2. Do osób zgłaszających naruszenia niniejszego rozporządzenia ma zastosowanie system ochrony sygnalistów ustanowiony dyrektywą (UE) 2019/1937.

Artykuł 39

Grupa koordynacyjna

1. Powołuje się Grupę Koordynacyjną ds. Przywozu i Wywozu Broni Palnej (zwaną dalej „grupą koordynacyjną”), której przewodniczy przedstawiciel Komisji. W jej skład wchodzi przedstawiciele właściwych organów, o których mowa w art. 40 ust. 2.
2. Grupa koordynacyjna bada wszelkie kwestie dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia podniesione przez przewodniczącego albo przedstawiciela właściwych organów, o których mowa w art. 40 ust. 2. Przetwarzanie i wykorzystywanie informacji zgodnie z niniejszym ustępem musi być zgodne z rozporządzeniem (WE) nr 515/97 w zakresie poufności tych informacji.
3. Przewodniczący grupy koordynacyjnej lub grupa koordynacyjna konsultują się w razie potrzeby z zainteresowanymi podmiotami, których dotyczy niniejsze rozporządzenie.

Artykuł 40

Zadania związane z wykonaniem

1. Każde państwo członkowskie informuje Komisję o przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych przyjętych w ramach wdrożenia niniejszego rozporządzenia.
2. Do dnia 12 sierpnia 2025 r. każde państwo członkowskie wyznaczy organ lub organy krajowe właściwe w zakresie wdrażania niniejszego rozporządzenia oraz przekazuje informacje o nim/nich pozostałym państwom członkowskim oraz Komisji.
3. Na podstawie informacji otrzymanych zgodnie z ust. 2 w przypadku wystąpienia zmian Komisja publikuje i aktualizuje na swojej stronie internetowej wykaz organów, o których mowa w tym ustępie, w miarę, jak jest on zmieniany.
4. Na wniosek grupy koordynacyjnej, a w każdym razie co dziesięć lat, Komisja dokonuje przeglądu wdrożenia niniejszego rozporządzenia i przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat jego stosowania wraz z ewentualnymi wnioskami dotyczącymi wprowadzenia zmian. Państwa członkowskie przekazują Komisji wszelkie stosowne informacje potrzebne do przygotowania sprawozdania. Komisja publikuje pierwsze sprawozdanie okresowe ze stosowania do dnia 12 lutego 2030 r.

Artykuł 41

Akty delegowane

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 42 w celu:

- a) uzupełniania niniejszego rozporządzenia o przepisy ustanawiające generalne unijne zezwolenie na przywóz, o którym mowa w art. 9 ust. 2 lit. c) niniejszego rozporządzenia, dla upoważnionych przedsiębiorców w zakresie bezpieczeństwa i ochrony na podstawie art. 38 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 952/2013, poprzez określenie formatu, zakresu stosowania i zakresu geograficznego tego rodzaju zezwolenia;
- b) uzupełniania niniejszego rozporządzenia o przepisy ustanawiające generalne unijne zezwolenie na wywóz, o którym mowa w art. 19 ust. 3 lit. d) niniejszego rozporządzenia, dla upoważnionych przedsiębiorców w zakresie bezpieczeństwa i ochrony na podstawie art. 38 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 952/2013 poprzez określenie formatu, zakresu stosowania i zakresu geograficznego tego rodzaju zezwolenia;
- c) uzupełniania niniejszego rozporządzenia poprzez wskazywanie części karnetu ATA, w której zgłaszający ma umieścić odniesienie do zezwoleń wydanych przez właściwy organ lub numery referencyjne nadane przez właściwy organ zgodnie z art. 29 ust. 1;
- d) zmiany załącznika I do niniejszego rozporządzenia na podstawie zmian wprowadzanych do załącznika I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87 oraz na podstawie zmian do załącznika I do dyrektywy (UE) 2021/555;
- e) zmiany załączników II, III i IV do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 42**Wykonywanie przekazanych uprawnień**

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 41, powierza się Komisji na czas nieokreślony.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 41, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 41 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 43**Procedura komitetowa**

1. Komisję wspiera komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia Rady (UE) nr 182/2011.

Artykuł 44**Okres przejściowy**

1. Przez okres do dnia 12 lutego 2029 r., w celu wykonania art. 32 ust. 1, każde państwo członkowskie co roku do dnia 31 lipca przedkłada Komisji następujące informacje:
 - a) liczbę zezwoleń na przywóz i wywóz, które wydało w poprzednim roku;
 - b) liczbę odmów wydania zezwoleń na wywóz w poprzednim roku i ich uzasadnienie; oraz
 - c) liczbę naruszeń i sankcji związanych z egzekwowaniem niniejszego rozporządzenia w poprzednim roku.
2. Zezwolenia na przywóz lub wywóz towarów umieszczonych w wykazie, z zastrzeżeniem art. 9, 11, 19 i 23, udzielone przed dniem 12 lutego 2029 r., zachowują ważność przez okres maksymalnie 12 miesięcy od tego dnia.
3. Zezwolenia na przywóz lub wywóz towarów umieszczonych w wykazie, o które złożono wniosek przed dniem 12 lutego 2029 r. i w stosunku do których w tym dniu nie podjęto jeszcze decyzji, wydaje się zgodnie z przepisami obowiązującymi przed tą datą. Zezwolenia te są ważne przez okres maksymalnie 12 miesięcy od tej daty.

4. O ograniczeniach ilościowych w przywozie towarów umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 14, obowiązujących w państwach członkowskich w dniu 11 lutego 2025 r., powiadamia się Komisję zgodnie z procedurą opisaną w art. 15, 16 i 17. Państwa członkowskie dokonują tego powiadomienia do dnia 12 sierpnia 2028 r.

Artykuł 45

Uchylenie

Rozporządzenie (UE) nr 258/2012 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji znajdującą się w załączniku V do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 46

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 12 lutego 2029 r.

Jednakże art. 2 ust. 2, art. 8 ust. 2, art. 9 ust. 1, art. 11 ust. 6, art. 14–18, art. 30 ust. 8, art. 34, art. 35, art. 38–44 oraz art. 46 stosuje się od dnia 11 lutego 2025 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 grudnia 2024 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Przewodnicząca

R. METSOLA

W imieniu Rady

Przewodniczący

BÓKA J.

ZAŁĄCZNIK I

I: Wykaz broni palnej i amunicji zgodnie z dyrektywą (UE) 2021/555.

OPIS	KOD CN
Kategoria A – Broń palna niedozwolona	
1. Wojskowe pociski o działaniu wybuchowym oraz ich wyrzutnie.	9301 10 00 9301 20 00 9306 90 10
2. Samoczynna broń palna.	9301 90 00
3. Broń palna ukryta pod postacią innego przedmiotu.	ex 9302 00 00 ex 9303 10 00 ex 9303 90 00 9301 90 00 ex 9303 20 10 ex 9303 20 95
4. Amunicja z pociskami przeciwpancernymi, wybuchowymi lub zapalającymi oraz pociski dla takiej amunicji.	9306 30 30 9306 90 10 ex 9306 21 00
5. Amunicja do pistoletów i rewolwerów z pociskami grzybkującymi (ang. expanding) oraz pociski dla takiej amunicji, oprócz broni dla myślistwa i strzelectwa sportowego dla osób uprawnionych do korzystania z niej.	ex 9306 30 10 9306 30 30
6. Samoczynna broń palna, która została przerobiona na samopowtarzalną broń palną.	9301 90 00 ex 9302 00 00
7. Każdy z poniższych rodzajów samopowtarzalnej broni palnej centralnego zapłonu: a) krótka broń palna, pozwalająca na wystrzeliwanie ponad 21 nabojów bez przeładowania, jeżeli: — mechanizm ładujący o pojemności przekraczającej 20 nabojów stanowi część tej broni palnej; lub — odłączalny mechanizm ładujący o pojemności przekraczającej 20 nabojów jest do niej wprowadzony;	ex 9302 00 00

OPIS		KOD CN
	b) długa broń palna, pozwalająca na wystrzeliwanie ponad 11 nabojów bez przeładowania, jeżeli: — mechanizm ładujący o pojemności przekraczającej 10 nabojów stanowi część tej broni palnej; lub — odłączalny mechanizm ładujący o pojemności przekraczającej 10 nabojów jest do niej wprowadzony.	ex 9303 30 00 9301 90 00 ex 9303 90 00 ex 9303 20 10 ex 9303 20 95
8.	Samopowtarzalna długa broń palna, to znaczy broń palna, która jest pierwotnie przeznaczona do strzelania z ramienia, którą można zmniejszyć do długości mniejszej niż 60 cm bez utraty funkcjonalności dzięki zastosowaniu kolby składanej lub teleskopowej lub kolby, którą można usunąć bez użycia narzędzi.	9301 90 00 ex 9303 20 10 ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
9.	Każda broń palna w niniejszej kategorii, która została przerobiona na broń do strzelania ślepymi nabojami, wystrzeliwania substancji drażniących, innych substancji aktywnych lub nabojów pirotechnicznych, lub na broń salutacyjną lub akustyczną.	9301 90 00 ex 9302 00 00 ex 9303 20 10 ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00

Kategoria B – Broń palna, w przypadku której wymagane jest zezwolenie

1.	Krótką broń palną powtarzalną.	ex 9302 00 00
2.	Krótką broń palną jednostrzałową centralnego zapłonu.	ex 9302 00 00
3.	Krótką broń palną jednostrzałową bocznego zapłonu, której całkowita długość nie przekracza 28 cm.	ex 9302 00 00
4.	Samopowtarzalna długa broń palna, której mechanizm ładujący i komora mogą łącznie pomieścić więcej niż trzy naboje w przypadku broni palnej bocznego zapłonu, a ponad trzy, lecz mniej niż dwanaście nabojów w przypadku broni palnej centralnego zapłonu.	ex 9303 20 10 ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00

OPIS		KOD CN
5.	Samopowtarzalna krótka broń palna inna niż broń palna wymieniona w kategorii A pkt 7 lit. a).	ex 9302 00 00
6.	Samopowtarzalna długa broń palna wymieniona w kategorii A pkt 7 lit. b), której mechanizm ładujący i komora nie mogą razem pomieścić więcej niż trzy naboje, w przypadku gdy mechanizm ładujący jest odłączalny lub w przypadku gdy nie jest pewne, czy broni tej nie można przerobić za pomocą zwykłych narzędzi na broń, której mechanizm ładujący i komora mogą pomieścić łącznie więcej niż trzy naboje.	ex 9303 20 10 ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
7.	Powtarzalna i samopowtarzalna długa broń palna z lufą o gładkim przewodzie, której długość nie przekracza 60 cm.	ex 9303 20 10 ex 9303 20 95
8.	Każda broń palna w niniejszej kategorii, która została przerobiona na broń do strzelania ślepymi nabojami, wystrzeliwania substancji drażniących, innych substancji aktywnych lub nabojów pirotechnicznych, lub na broń salutową lub akustyczną.	ex 9302 00 00 ex 9303 20 10 ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
9.	Samopowtarzalna broń palna do użytku cywilnego, która jest podobna do broni z mechanizmami automatycznymi, inna niż wymieniona w kategorii A pkt 6, 7 lub 8.	ex 9302 00 00 ex 9303 20 10 ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00

Kategoria C – Broń palna i broń, w przypadku której wymagane jest oświadczenie

1.	Powtarzalna długa broń palna inna niż wymieniona w kategorii B pkt 7.	ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
2.	Długa broń palna jednostrzałowa z lufą bruzdowaną.	ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00

OPIS		KOD CN
3.	Samopowtarzalna długa broń palna inna niż wymieniona w kategorii A lub B.	ex 9303 30 00 ex 9303 20 10 ex 9303 20 95 ex 9303 90 00
4.	Jednostrzałowa krótka broń palna bocznego zapłonu, której całkowita długość przekracza 28 cm.	ex 9302 00 00
5.	Każda broń palna w niniejszej kategorii, która została przerobiona na broń do strzelania ślepych nabojami, wystrzeliwania substancji drażniących, innych substancji aktywnych lub naboju pirotechnicznych, lub na broń salutową lub akustyczną.	ex 9303 20 10 ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
6.	Broń palna sklasyfikowana w kategorii A lub B, lub w niniejszej kategorii, która została pozbawiona cech użytkowych zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2015/2403.	ex 9304 00 00
7.	Jednostrzałowa długa broń palna z lufą o gładkim przewodzie, wprowadzana do obrotu począwszy od dnia 14 września 2018 r.	9303 10 00 ex 9303 20 10 ex 9303 20 95

II: Broń palna i amunicja inne niż wymienione w części I oraz ich istotne komponenty.

1.	Kolekcje i przedmioty kolekcjonerskie o wartości historycznej.	ex 9705 10 00 ex 9706 10 00 ex 9706 90 00
2.	Amunicja: nabój scalony lub jego komponenty, w tym łuski, spłonki, proch, kule lub pociski, używane w broni palnej, pod warunkiem że komponenty te również są objęte wymogiem uzyskania zezwolenia w danym państwie członkowskim.	ex 3601 00 00 9306 21 00 ex 9306 29 00 ex 9306 30 10 ex 9306 30 30 ex 9306 30 90 ex 9306 90 10 ex 9306 90 90

3.	Wszelkie istotne komponenty broni palnej, nawet jej półfabrykaty, w tym półfabrykaty broni palnej.	ex 9305 10 00 ex 9305 20 00 ex 9305 91 00 ex 9305 99 00
----	--	--

III: Niemożliwa do przerobienia broń alarmowa i sygnałowa.

1.	Niemożliwa do przerobienia broń alarmowa i sygnałowa, o której mowa w art. 8 niniejszego rozporządzenia.	ex 9303 90 00 ex 9304 00 00
----	--	--------------------------------

IV: Tłumiki dźwięku

1.	Tłumiki dźwięku.	ex 9305 10 00
----	------------------	---------------

Na potrzeby niniejszego załącznika określenie:

- a) „krótka broń palna” oznacza broń palną z lufą, której długość nie przekracza 30 centymetrów lub której całkowita długość nie przekracza 60 centymetrów;
 - b) „długa broń palna” oznacza dowolną broń palną inną niż krótka broń palna;
 - c) „samoczynna broń palna” oznacza broń palną, która ładuje się automatycznie po każdorazowym oddaniu strzału i która może oddać więcej niż jeden strzał przy jednym uruchomieniu urządzenia spustowego;
 - d) „samopowtarzalna broń palna” oznacza broń palną, która ładuje się automatycznie po każdorazowym oddaniu strzału i która może oddać tylko jeden strzał przy jednym uruchomieniu urządzenia spustowego;
 - e) „powtarzalna broń palna” oznacza broń palną, która po oddaniu strzału może zostać ponownie naładowana ręcznie z magazynka lub bębna nabojowego;
 - f) „jednostrzałowa broń palna” oznacza broń palną bez magazynka, którą ładuje się przed każdorazowym strzałem poprzez ręczne wprowadzenie naboju do komory nabojowej lub wgłębienia na ładunek w części zamkowej lufy.
- (1) Na podstawie Nomenklatury scalonej towarów, określonej w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej.
- (2) Jeżeli podany jest kod „ex”, to zakres ustala się przez zastosowanie kodu CN wraz z odpowiednim opisem.

ZAŁĄCZNIK II

(o którym mowa w art. 9 niniejszego rozporządzenia)

Przy wydawaniu zezwoleń na przywóz państwa członkowskie będą dążyć do zapewnienia, by na formularzu widoczny był rodzaj wydawanego zezwolenia.

Niniejszy dokument stanowi zezwolenie na przywóz ważne we wszystkich państwach członkowskich Unii do daty jego wygaśnięcia.

UNIA EUROPEJSKA		PRZYWÓZ BRONI PALNEJ (rozporządzenie (UE) 2025/41 ⁽¹⁾)	
Rodzaj zezwolenia Jednokrotne ☐ wielokrotne ☐ krajowe generalne ☐			
Czy mają zastosowanie przemieszczenia przed przywozem? Tak, ☐ czy ma zastosowanie procedura tranzytowa dla towarów nieunijnych? Tak ☐			
Niemożliwa do przerobienia broń alarmowa i sygnałowa ☐		Broń palna pozbawiona cech użytkowych ze świadectwem ☐ Broń palna pozbawiona cech użytkowych bez świadectwa ☐	
1.	1. Nr importera (numer EORI, jeżeli dotyczy)	2. Numer identyfikacyjny zezwolenia ⁽²⁾	3. Data ważności
Zezwolenie		4. Dane punktu kontaktowego	
	5. Odbiorca(-cy) (numer EORI, jeżeli dotyczy)	6. Organ wydający	
	7. Nr agenta(-tów) / przedstawiciela(-li) (jeżeli różny od importera) (numer EORI, jeżeli dotyczy)	8. Państwo(-wa) przywozu	Kod ⁽³⁾
		9. Państwo(-wa) wywozu i numer(y) zezwolenia (-leń) na wywóz	Kod ⁽³⁾
	10. Odbiorca(-cy) końcowy(-wi) (jeżeli znany(-ni) w momencie dostawy) (numer EORI, jeżeli dotyczy)	11. Państwa trzecie, przez które przesyłka jest przemieszczana (w stosownych przypadkach)	Kod ⁽³⁾
		12. Państwo(-wa) członkowskie planowanego zgłoszenia do procedury celnej przywozu	Kod ⁽³⁾
	13. Opis towarów	14. Kod systemu zharmonizowanego lub Nomenklatury scalonej (jeżeli dotyczy, kod 8-cyfrowy)	
	13a. Oznakowanie Spełnia wymogi protokołu NZ w sprawie broni palnej Zgodne z dyrektywą UE w sprawie broni palnej (dyrektywa (UE) 2021/555 ⁽⁴⁾)	15. Waluta i wartość	16. Ilość towarów
	17. Końcowe przeznaczenie	18. Data zawarcia umowy (jeżeli dotyczy)	19. Procedura celna
	20. Dodatkowe informacje wymagane przez ustawodawstwo krajowe (do określenia w formularzu)		

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/41 z dnia 19 grudnia 2024 r. w sprawie środków dotyczących przywozu, wywozu i tranzytu broni palnej, istotnych komponentów oraz amunicji, wdrażające art. 10 Protokołu Narodów Zjednoczonych przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniające Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (protokół NZ w sprawie broni palnej) (Dz.U. L, 2025/41, 22.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/41/oj>).

⁽²⁾ Wypełnia właściwy organ.

⁽³⁾ Zob. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2152 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie europejskiej statystyki gospodarczej, uchylające 10 aktów prawnych w dziedzinie statystyki gospodarczej (Dz.U. L 327 z 17.12.2019, s. 1).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/555 z dnia 24 marca 2021 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz.U. L 115 z 6.4.2021, s. 1).

	Miejsce przeznaczone do nadruku informacji według uznania państw członkowskich		
		Wypełnia organ wydający	
		Podpis	Pieczęć
		Organ wydający	
		Miejsce i data	

UNIA EUROPEJSKA				
Zezwolenie	1a.	1. Importer	2. Numer identyfikacyjny	9. Państwo przywozu i numer zezwolenia na przywóz
			5. Odbiorca	
		13.1. Opis towarów	14. Kod towaru (jeżeli dotyczy, kod 8-cyfrowy)	
		13a. Oznakowanie	15. Waluta i wartość	16. Ilość towarów
		13.2. Opis towarów	14. Kod towaru (jeżeli dotyczy, kod 8-cyfrowy)	
		13a. Oznakowanie	15. Waluta i wartość	16. Ilość towarów
		13.3. Opis towarów	14. Kod towaru (jeżeli dotyczy, kod 8-cyfrowy)	
		13a. Oznakowanie	15. Waluta i wartość	16. Ilość towarów
		13.4. Opis towarów	14. Kod towaru (jeżeli dotyczy, kod 8-cyfrowy)	
		13a. Oznakowanie	15. Waluta i wartość	16. Ilość towarów
		13.5. Opis towarów	14. Kod towaru (jeżeli dotyczy, kod 8-cyfrowy)	
		13a. Oznakowanie	15. Waluta i wartość	16. Ilość towarów
		13.6. Opis towarów	14. Kod towaru (jeżeli dotyczy, kod 8-cyfrowy)	
		13a. Oznakowanie	15. Waluta i wartość	16. Ilość towarów
	Uwaga: Dla każdego odbiorcy wypełnia się oddzielny formularz według wzoru 1a. W części 1 kolumny 22 należy wskazać ilość nadal dostępną, a w części 2 kolumny 22 – ilość, o jaką pomniejszył się zasób.			

21. Ilość/wartość netto (masa netto / inna jednostka ze wskazaniem tej jednostki)		24. Dokument celny (rodzaj i numer) lub wyciąg (nr) i data wywozu	25. Państwo członkowskie, nazwisko i podpis, pieczęć potwierdzająca pomniejszenie zasobu
22. Cyframi	23. Słownie wykorzystano ilość/wartość		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

ZAŁĄCZNIK III

(o którym mowa w art. 19 niniejszego rozporządzenia)

Przy wydawaniu zezwoleń na wywóz państwa członkowskie będą dążyć do zapewnienia, by na formularzu widoczny był rodzaj wydawanego zezwolenia.

Niniejszy dokument stanowi zezwolenie na wywóz ważne we wszystkich państwach członkowskich Unii do daty jego wygaśnięcia.

UNIA EUROPEJSKA		WYWÓZ BRONI PALNEJ (rozporządzenie (UE) 2025/41 ⁽¹⁾)	
Rodzaj zezwolenia jednokrotne ☐ wielokrotne ☐			
Czy ma zastosowanie procedura tranzytu wewnątrzunijnego po wywozie? tak ☐			
Niemożliwa do przerobienia broń alarmowa i sygnałowa ☐		Broń palna pozbawiona cech użytkowych ☐	
1. Właściciel (jeżeli dotyczy)	1. Nr wnioskodawcy/eksportera (numer EORI, jeżeli dotyczy)	2. Numer identyfikacyjny zezwolenia ⁽²⁾	3. Data ważności
Zezwolenie		4. Dane punktu kontaktowego	
	5. Odbiorca(-cy) (numer EORI, jeżeli dotyczy)	6. Organ wydający	
	7. Nr agenta(-tów) / przedstawiciel(-li) (jeżeli różni się od wnioskodawcy / posiadacza zezwolenia) (numer EORI, jeżeli dotyczy)	8. Państwo/państwa wywozu	Kod ⁽³⁾
		9. Państwo(-wa) przywozu i numer(y) zezwolenia (zezwoleń) na przywóz	Kod ⁽³⁾
	10. Odbiorca(-cy) końcowy(-wi) (jeżeli znany(-ni) w momencie dostawy) (numer EORI, jeżeli dotyczy)	11. Państwa trzecie, przez które przesyłka jest przemieszczana (w stosownych przypadkach)	Kod ⁽³⁾
		12. Państwo(-wa) członkowskie planowanego zgłoszenia do procedury wywozu	Kod ⁽³⁾
	13. Opis towarów	14. Kod systemu zharmonizowanego lub nomenklatury scalonej (jeżeli dotyczy, kod 8-cyfrowy)	
	13a. Oznakowanie	15. Waluta i wartość	16. Ilość towarów
	17. Końcowe przeznaczenie	18. Data zawarcia umowy (jeżeli dotyczy)	19. Procedura celna wywozu
	20. Dodatkowe informacje wymagane przez ustawodawstwo krajowe (do określenia w formularzu)		

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/41 z dnia 19 grudnia 2024 r. w sprawie środków dotyczących przywozu, wywozu i tranzytu broni palnej, istotnych komponentów oraz amunicji, wdrażające art. 10 Protokołu Narodów Zjednoczonych przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniające Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (protokół NZ w sprawie broni palnej) (Dz.U. L, 2025/41, 22.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/41/oj>).

⁽²⁾ Wypełnia właściwy organ.

⁽³⁾ Zob. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2152 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie europejskiej statystyki gospodarczej, uchylające 10 aktów prawnych w dziedzinie statystyki gospodarczej (Dz.U. L 327 z 17.12.2019, s. 1).

	Miejsce przeznaczone do nadruku informacji według uznania państw członkowskich		
		Wypełnia organ wydający	
		Podpis	Pieczęć
		Organ wydający	
		Miejsce i data	

UNIA EUROPEJSKA			
1a.	1. Wnioskodawca/eksporter	2. Numer identyfikacyjny	9. Państwo przywozu i numer zezwolenia na przywóz
Zezwolenie		5. Odbiorca	
	13.1. Opis towarów	14. Kod towaru (jeżeli dotyczy, kod 8-cyfrowy)	
	13a. Oznakowanie	15. Waluta i wartość	16. Ilość towarów
	13.2. Opis towarów	14. Kod towaru (jeżeli dotyczy, kod 8-cyfrowy)	
	13a. Oznakowanie	15. Waluta i wartość	16. Ilość towarów
	13.3. Opis towarów	14. Kod towaru (jeżeli dotyczy, kod 8-cyfrowy)	
	13a. Oznakowanie	15. Waluta i wartość	16. Ilość towarów
	13.4. Opis towarów	14. Kod towaru (jeżeli dotyczy, kod 8-cyfrowy)	
	13a. Oznakowanie	15. Waluta i wartość	16. Ilość towarów
	13.5. Opis towarów	14. Kod towaru (jeżeli dotyczy, kod 8-cyfrowy)	
	13a. Oznakowanie	15. Waluta i wartość	16. Ilość towarów
	13.6. Opis towarów	14. Kod towaru (jeżeli dotyczy, kod 8-cyfrowy)	
	13a. Oznakowanie	15. Waluta i wartość	16. Ilość towarów
	Uwaga: Dla każdego odbiorcy wypełnia się oddzielny formularz według wzoru 1a. W części 1 kolumny 22 należy wskazać ilość nadal dostępną, a w części 2 kolumny 22 – ilość, o jaką pomniejszył się zasób.		

21. Ilość/wartość netto (masa netto / inna jednostka ze wskazaniem tej jednostki)		24. Dokument celny (rodzaj i numer) lub wyciąg (nr) i data wywozu	25. Państwo członkowskie, nazwisko i podpis, pieczęć potwierdzająca pomniejszenie zasobu
22. Cyframi	23. Słownie wykorzystano ilość/wartość		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

ZAŁĄCZNIK IV

Forma oświadczenia użytkownika

Oświadczenie użytkownika zawiera co najmniej następujące informacje:

- a) dane eksportera (w tym imię i nazwisko lub nazwa, adres, nazwa firmy oraz numer rejestracyjny przedsiębiorstwa, jeżeli jest dostępny);
- b) dane użytkownika (w tym imię i nazwisko lub nazwa, adres, nazwa firmy oraz numer rejestracyjny przedsiębiorstwa, jeżeli jest dostępny);
- c) państwo przeznaczenia;
- d) opis towarów, w tym – jeżeli jest dostępny – numer umowy lub numer zamówienia;
- e) jeżeli dotyczy – ilość lub wartość towarów przeznaczonych na wywóz;
- f) podpis, imię i nazwisko lub nazwa oraz funkcja użytkownika;
- g) właściwy organ krajowy w państwie będącym miejscem przeznaczenia;
- h) jeżeli wymaga tego prawo lub praktyka krajowa państwa trzeciego, zezwolenie na przywóz lub zaświadczenie wydane przez odpowiednie organy krajowe (w tym data, imię i nazwisko, stanowisko i oryginalny podpis urzędnika wydającego zezwolenie);
- i) data wydania oświadczenia użytkownika;
- j) jeżeli dotyczy – niepowtarzalny numer identyfikacyjny lub numer umowy odnoszące się do oświadczenia użytkownika;
- k) zobowiązanie, zgodnie z którym produkty będą wykorzystywane wyłącznie w celu cywilnym; oraz
- l) jeżeli dotyczy, dane odnośnego pośrednika (w tym imię i nazwisko lub nazwa, adres, nazwa firmy oraz numer rejestracyjny przedsiębiorstwa, jeżeli jest dostępny).

ZAŁĄCZNIK V

Tabela korelacji

Rozporządzenie (UE) nr 258/2012	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 1
art. 2 wyrażenie wprowadzające	art. 2 ust. 1 wyrażenie wprowadzające
—	art. 2 ust. 1 pkt 1
art. 2 pkt 1	art. 2 ust. 1 pkt 2
art. 2 pkt 2	—
—	art. 2 ust. 1 pkt 3
art. 2 pkt 3	art. 2 ust. 1 pkt 4
—	art. 2 ust. 1 pkt 5
—	art. 2 ust. 1 pkt 6
art. 2 pkt 4	art. 2 ust. 1 pkt 7
art. 2 pkt 5	art. 2 ust. 1 pkt 8
—	art. 2 ust. 1 pkt 9
art. 2 pkt 7	art. 2 ust. 1 pkt 10
art. 2 pkt 9	art. 2 ust. 1 pkt 11
—	art. 2 ust. 1 pkt 12
—	art. 2 ust. 1 pkt 13
—	art. 2 ust. 1 pkt 14
—	art. 2 ust. 1 pkt 15
—	art. 2 ust. 1 pkt 16
—	art. 2 ust. 1 pkt 17
—	art. 2 ust. 1 pkt 18
art. 2 pkt 10	—
—	art. 2 ust. 1 pkt 19
—	art. 2 ust. 1 pkt 20
—	art. 2 ust. 1 pkt 21
art. 2 pkt 6	art. 2 ust. 1 pkt 22
—	art. 2 ust. 1 pkt 23
—	art. 2 ust. 1 pkt 24
art. 2 pkt 8	art. 2 ust. 1 pkt 25
—	art. 2 ust. 1 pkt 26
—	art. 2 ust. 1 pkt 27
—	art. 2 ust. 1 pkt 28
—	art. 2 ust. 1 pkt 29
art. 2 pkt 11	art. 2 ust. 1 pkt 30
—	art. 2 ust. 1 pkt 31
art. 2 pkt 12	—
—	art. 2 ust. 1 pkt 32

Rozporządzenie (UE) nr 258/2012	Niniejsze rozporządzenie
—	art. 2 ust. 1 pkt 33
art. 2 pkt 13	art. 2 ust. 1 pkt 34
art. 2 pkt 15	art. 2 ust. 1 pkt 35
art. 2 pkt 16	—
—	art. 2 ust. 1 pkt 36
—	art. 2 ust. 1 pkt 37
—	art. 2 ust. 2
art. 3 ust. 1 lit. a), b), c) i f)	art. 3 lit. a), b), c) i d)
art. 3 ust. 1 lit. d) i e)	—
art. 3 ust. 2	—
—	art. 4
—	art. 5
—	art. 6
—	art. 7
—	art. 8
—	art. 9
—	art. 10
—	art. 11
—	art. 12
—	art. 13
—	art. 14
—	art. 15
—	art. 16
—	art. 17
—	art. 18
—	art. 19 ust. 1
—	art. 19 ust. 2 zdanie pierwsze
art. 4 ust. 1 zdanie drugie	art. 19 ust. 2 zdanie drugie
art. 4 ust. 2	—
art. 4 ust. 1 zdanie pierwsze	art. 19 ust. 3
art. 2 pkt 14	art. 19 ust. 3 lit. a), b) i d)
—	art. 19 ust. 3 lit. c)
art. 4 ust. 3	art. 19 ust. 4
—	art. 19 ust. 5 i 6
art. 5	art. 41 ust. 1 wyrażenie wprowadzające oraz lit. d)
—	art. 41 ust. 1 lit. a), b), c) i e)
art. 6	art. 42
—	art. 20 ust. 3
art. 7 ust. 1 wyrażenie wprowadzające	art. 20 ust. 2 lit. a) i b)
art. 7 ust. 1 lit. a) i b)	—
art. 7 ust. 2	art. 20 ust. 4

Rozporządzenie (UE) nr 258/2012	Niniejsze rozporządzenie
art. 7 ust. 3	art. 20 ust. 2 akapit pierwszy
art. 7 ust. 4	art. 20 ust. 1
—	art. 20 ust. 5
—	art. 20 ust. 6
art. 7 ust. 5 zdanie pierwsze	art. 20 ust. 7 zdanie pierwsze
—	art. 20 ust. 7 zdanie drugie
art. 7 ust. 5 zdanie drugie	art. 20 ust. 7 zdanie trzecie
art. 7 ust. 6	—
art. 8	art. 21 ust. 1 i 2
—	art. 21 ust. 3
art. 9 ust. 1 lit. a) pkt (i)	art. 22 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)
—	art. 22 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) pkt (i), (ii) i (iii)
art. 9 ust. 1 lit. b)	art. 22 ust. 1 akapit drugi
art. 9 ust. 1 lit. a) pkt (ii)	art. 22 ust. 1 akapit pierwszy lit. b)
—	art. 22 ust. 1 akapit pierwszy lit. b) pkt (i), (ii) i (iii)
—	art. 22 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) i d)
—	art. 22 ust. 2
art. 9 ust. 1 lit. c)	art. 22 ust. 3
art. 9 ust. 2	art. 23 ust. 1
—	art. 23 ust. 2–5
art. 10	art. 24 ust. 1, 2 i 3
art. 11 ust. 3	art. 24 ust. 4
—	art. 24 ust. 5
—	art. 25 ust. 1 lit. a)
art. 11 ust. 1 lit. a)	art. 25 ust. 1 lit. b)
—	art. 25 ust. 1 lit. c), d) i e)
art. 11 ust. 1 lit. b)	art. 25 ust. 4 zdanie pierwsze
art. 11 ust. 1 ostatni akapit	—
—	art. 25 ust. 2 i 3
art. 11 ust. 2	art. 25 ust. 4 zdanie drugie
—	art. 25 ust. 5
—	art. 25 ust. 6
art. 11 ust. 4	art. 25 ust. 7
art. 12 akapit pierwszy	art. 31 ust. 1
art. 12 akapit drugi	art. 31 ust. 2
—	art. 31 ust. 3
—	art. 26 ust. 1
—	art. 26 ust. 2 zdanie pierwsze
art. 13 ust. 1	art. 26 ust. 3
—	art. 26 ust. 4

Rozporządzenie (UE) nr 258/2012	Niniejsze rozporządzenie
art. 13 ust. 2 i 3	—
—	art. 27
art. 14	art. 36
art. 15	art. 37 ust. 1
—	art. 37 ust. 2
art. 16	art. 38 ust. 1
—	art. 38 ust. 2
art. 17 ust. 1	art. 29 ust. 1
art. 17 ust. 2	art. 29 ust. 2
—	art. 29 ust. 3 i 4
art. 17 ust. 3	art. 29 ust. 5 lit. a) i b)
—	art. 29 ust. 5 lit. c)
art. 17 ust. 4	—
art. 18 ust. 1	—
art. 18 ust. 2	—
art. 19 ust. 1	art. 28 ust. 1
—	art. 28 ust. 2, 3 i 4
art. 19 ust. 2	art. 28 ust. 5
—	art. 30
—	art. 32
—	art. 34
—	art. 35
art. 20	art. 39
art. 21 ust. 1	art. 40 ust. 1
art. 21 ust. 2	art. 40 ust. 2
art. 21 ust. 3	art. 40 ust. 4 zdanie pierwsze i drugie
—	art. 40 ust. 4 zdanie trzecie
—	art. 43
—	art. 44
—	art. 45
art. 22 akapit pierwszy	art. 46 akapit pierwszy
art. 22 akapit drugi	art. 46 akapit drugi
art. 22 akapit trzeci	art. 46 akapit trzeci
załącznik I	załącznik I
—	załącznik II
załącznik II	załącznik III
—	załącznik IV
—	załącznik V